

VIŠARJE

KRALJICA EVROPE *prosi za nas!*

VIŠARSKA GOSPA, Kraljica Evrope, ki nad šeststo let kraljuješ na tej višini, kjer se stikajo tri evropske narodnosti: romanska, slovanska in germanska. Ohrani dragoceni mir, ki je hrepenenje src in božji dar ljudem dobre volje.

Daj, da se pri tebi evropski narodi srečujejo v medsebojnem spoštovanju in skupnem prizadevanju za širjenje krščanske kulture.

Blagoslovi vse, ki se zatekajo k tebi in te častijo kot božjo in svojo Mater — sicer v različnih jezikih, toda z isto vero in z isto ljubeznijo.

Pomagaj svojim otrokom v Evropi, ki z ljubeznijo iskreno iščejo Resnico in Pravico. — Amen.

THOUGHTS
LETO-YEAR 41

SEPTEMBER

OKTOBER

1992

misli

Naslovna slika: Zlati jubilej redovnih obljub patra urednika MISLI – cerkev sv. Frančiška v Šiški, 26.8.92.

+ + +

ZOPET številka za dva meseca skupaj, da prehitim zamudo. Saj se kar hitro bliža Božič in tisti naravnost strahotni predpraznični pritisk na urednika, da pravočasno konča božično številko ter sestavi dodatni del – stenski koledar MISLI, ki v zadnji številki leta ne sme manjkati. Potem šele, upam, bom prosteje zadihal in skušal postati točen.

Medtem smo imeli prijazen obisk prof. Lojzeta Peterleta, ki nam je še bolj približal domovino in njene težave ob prehodu v demokracijo. Nič izrednega niso, saj so kar vse bivše komunistične države na istem, če ne še na slabšem. Zato je prav, da samostojna Republika Slovenija tudi nas Slovence v svetu prizna kot polnomočne člane naroda, z enakimi pravicami kotrojake v domovini.

Skoraj v slabo voljo me je spravilo dejstvo, da je neredno izdajanje zadnjih števil MISLI zamudilo čas pred volitvami, ki bodo v Sloveniji 6. decembra. Ob prejšnji izdaji datuma volitev še ni bilo, ta pa je prepozna, ker bi morale biti prijave za volitve do 6. novembra pri Volilni komisiji v Ljubljani. Prepričan sem, da bi volil marsikdo naročnikov, če bi bil preko MISLI pravočasno obveščen, kakšen je proces za nas v svetu. No, bo pa drugič več volilcev tudi iz daljne Avstralije, ki jim ni vseeno, kdo in kam vodi našo Slovenijo. Ljubezen do rodne domovine nam narekuje, da tudi mi poveemo svoje, zlasti ob volitvah.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. je že došel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena 12.– dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio - kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO–ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škrj - Cena 12.– dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. – Cena 10.– dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj 12.– dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.– dolarjev. (Posamezne knjige: 7.–, 9.– in zadnja 28.– dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, I. del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.– dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.– dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharjskih dogodkih in letu 1945 po končani revoluciji. – Cena 2.– dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.- dol.), topli spomini na brata; **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.- dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka Ivana Budnika-Legiša. Cena 10 dolarjev. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini – Cena 13.– dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE – Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. – Cena 10.– dolarjev.

misli

(THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by

Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 – Tel.: 853 7787. – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1992 je 10.– dolarjev, izven Avstralije pa 18.– dolarjev; letalsko s posebnim dogovorom – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing) Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3056 – Tel. (03)387 8488 – Fax (03)380 2141

božje
misli
in
človeške

Leto
41
št.

9 in 10

SEPT. – OKT. 1992

Mir in tvoja vest – stran 161

Molitev miru sv. Frančiška
– stran 162

Prof. Lojze Peterle med nami
Spored obiska – stran 163

Naša hiša – hiša molitve
L. O. – stran 165

Naša dva častna konzula
Brežnik in Lajovic – stran 166

Pod svobodnim soncem –
18. mladinski koncert, Melb.
– P. Tone – stran 167

V bosanski srenji – pesem
Ivan Burnik – stran 169

Frančiškova šola veselja
– po Celanu – stran 170

Iz programa stranke Slovenskih
kršč. demokratov – stran 171

Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 172

– Janez Zagorc – stran 173

Izpod Triglava – stran 174

Življenjsko krščanstvo
– Bolniško maziljenje
– P. Tone – stran 176

Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 178

Pomlad – pesem
– Ivan Lapuh – stran 179

Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 180

Naše nabirke – stran 180

Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Basil – stran 183

Z vseh vetrov – stran 186

Kotiček naših mladih – stran 188

Križem avstralske Slovenije
– stran 189

Pa spet nekaj uvoženega
iz Republike Slovenije – stran 192

MIR IN TVOJA VEST

KAKO čudovita je beseda mir. Toliko vsebuje, da nam je že pri izgovorjavi toplo pri srcu. Obenem pa nam misel preleti širno zemljo, kjer miru kar noče in noče biti. Kamor koli se ozremo – povsod sama žarišča nemirov, protestov, kršenja človekovih osnovnih pravic, rasne diskriminacije, pa tudi težkih vojnih grozot. Naj že bo v Afriki, v Ameriki ali Aziji, na Severnem Irskem ali Izraelu . . . Kako žalostna poročila prihajajo že dolge mesece sleherni dan iz bosanskih in hercegovskih krajev, da se samo zaprepaščen sprašuješ, ali je kaj takega sploh mogoče sredi Evrope in v dvajsetem stoletju . . .

Miru, tako zaželjenega in cenjenega miru pa kar noče biti. Saj bi lahko sklepal, da svet enostavno ne zna več živeti v miru. In zakaj ne? Človeštvo nima več vesti. Ne briga ga več zakon ljubezni, ki naj bi bil zapisan v srcu slehernega človeškega bitja. Tam so zapisane tudi desetere božje zapovedi, a moderni človek jih odklanja in hoče živeti po svoje. Brezbrižnost do vsega svetega je na pohodu, svet uzakonja umore nerojenih človeških bitij, zakonska zvestoba mu nič več ni sveta, spolnost je le zabava brez odgovornosti, število zločinov pa samo raste in raste . . .

Na ta način zares skoraj ne more biti drugače. Svet s svojim početjem odklanja blagoslov svojega Stvarnika.

Pa tudi miru v srcih posameznikov ni. A prav tu bi ga morali najprej iskati in najti. Nemir pa nas prevzema, ker svoje vesti ne poslušamo več – nič več nas ne opominja in vznemirja. Tudi mnogi kristjani molče pri vsem popuščanju krog in krog. Še občudujemo Kristusa, priljubljen nam je njegov glasnik miru – sveti Frančišek, ne potrudimo pa se, da bi ju posnemali, ali vsaj skušali posnemati, če v človeških slabostih že kar ne upamo odločno stopiti po njunih stopinjah.

Nedavno se mi je nekdo pritoževal nad svetovnim mirom. Le kaj delajo tam pri Združenih narodih in kaj delajo vlade svobodnega sveta, da sta Bosna in Hercegovina v ognju, ki ga kar noče in noče biti konec. A dobro poznam njegovo družino, ki zaradi njega nima nikoli miru. Tolikokrat mora vse bežati pred njim. Žena je večkrat črna, otroci jih tudi pogosto dobijo za prazen nič. Zlasti kadar ne pride domov trezen, takrat je razbijanje in kričanje ter udarci na levo in desno, da je strah in groza . . . In ta človek se sprašuje, kdaj bo mir na svetu? Obenem pa prav nič ne stori, da bi bil

GOSPOD,
napravi me
za orodje
Tvojega miru:

Kjer je mržnja, naj sejem ljubezen,
kjer krivica – odpuščanje,
kjer so dvomi – vero,
kjer je obup – upanje,
kjer je tema – luč,
kjer žalost – veselje!

O BOŽJI UČENIK!

Daj mi,
da ne bom toliko iskal tolažbe,
kakor bi sam druge tolažil,
toliko razumevanja,
kot bi sam druge razumel,
toliko ljubezni,
kot bi sam druge ljubil!

V tem je namreč, da dajemo,
kar sami prejmemo,
da odpuščamo,
ker se nam odpušča,
da sebi odmiramo,
ker smo rojeni
za večno življenje.
AMEN

/Molitev miru
svetega Frančiška Asiškega/

krščanski mir v njegovi lastni družini, pod njegovo lastno streho. . .

Prav je, edino prav, da pričnemo najprej pri sebi. Ne bojmo se pogledati v ogledalo svoje vesti, samo na ta način bomo našli svoj mir.

Med svojo zbirko izrezkov sem našel tele lepe misli o v e s t i, ki jo naslov označuje za "Prijateljico". Preberi jih in sprejmi v svoje življenje!

Opomini niso prijetni, so pa koristni za mir s seboj in z bližnjim.

-Bodi vedno prijatelj svoji vesti, prijatelj tudi takrat, ko ima kaj zoper tebe. Približaj se ji, ko je huda nate.

Posvetuj se z njo zlasti takrat, ko se ne strinja s teboj.

Vest je najbolj dragocena takrat, ko je jezna na svojega gospodarja, pa tudi takrat, ko ni z njim zadovoljna.

Najbolj ti je zvesta, kadar ima pripombe glede tvojih dejanj. Čimbolj godrnja in sitnari, čimbolj te grize z očitki, tembolj koristna je.

Vest, ki se da z lahkoto umiriti, je prijateljica, ki te bo izdala. Vest, ki zatisne oko za nekatere nečedne zadeve, je zaspana vest, morda je bolna.

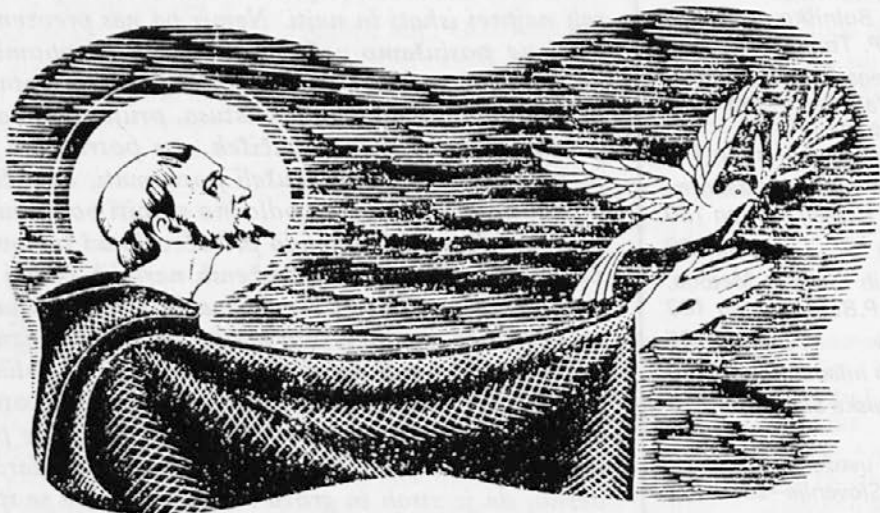
Nikar ne bodi preveč odmaknjen od svoje vesti, ko ti oporeka. Ne izmikaj se ji, ko opaziš, da ima bojevite namene s teboj.

Njeni ostri očitki naj ti pomenijo več kakor hvala, ki prihaja od takih, ki te gladijo ali se ti celo prilizujejo.

Vest – stalna spremljevalka in dragocena prijateljica!

Priznanja, ki te skušajo zadovoljiti proti vesti, le potrjujejo tvoj osebni poraz.

Samo vest ima pravico potrditi tvoj m i r .

Prof. Lojze Peterle med nami

KONČNO je prof. LOJZE PETERLE le prišel tudi med nas. Avstralska slovenska konferenca ga je sicer povabila že prej, pa je zaradi takratne preobremenjenosti prepustil svoj že napovedani obisk Janezu Janši, ki smo ga z navdušenjem sprejeli v letošnjem februarju. Medtem je uspelo silam, ki so se – kot se je izrazil Peterle – “zbale, da bi krščanska demokracija doživela prevelik volilni uspeh”, da je Peterletova vlada padla. Tako zdaj prof. Peterle ni prišel med nas kot premier, ampak le kot predsednik Slovenskih krščanskih demokratov, ki upajo v koaliciji zmagati pri decembrskih volitvah. Kot vodja SKD je znan in spoštovan po vsej Evropi, mi pa smo ga iz srca pozdravili tudi kot prvega premierja samostojne Slovenije, ki je uspešno krmaril našo narodno ladjico v najodločilnejših dneh naše zgodovine.

Nemogoče je opisati vse potankosti njegovega kratkega bivanja med nami. Tu je le skromen povzetek urnika Peterletovih avstralskih dni.

Sobota, 12. septembra 1992 – Ob 9.25 prihod na sydneyško letališče ob toplem pozdravu slovenskih rojakov in predstavnikov SNS-NSW. – Slavnostni sprejem v prostorih SDSydney ob sedmih zvečer.

Nedelja, 13. septembra – Ob 10 uri udeležba pri maši v slovenski cerkvi sv. Rafaela, Merrylands, nato srečanje z rojaki v cerkveni dvorani. – Ob enih kosilo v slovenskem klubu Triglav. – Ob 16.20 odlet s sydneyškega letališča v Coolangatto, Queensland. Srečanje s queenslandskimi rojaki, ob sedmih zvečer sprejem v prostorih slovenskega društva Planinka, Cornubia blizu Brisbana.

Ponedeljek, 14. septembra – Dopoldne ogled mesta Brisbane, kosilo v Jupiters Casinu na Zlati obali, popoldne ogled Surfers Paradise in okolice. Gost je tudi zaplaval, četudi vreme ni bilo najboljše. Ob 18.30 odhod iz letališča Coolangatta v Sydney.

Torek, 15. septembra – Ogled Sydneya.

Sreda, 16. septembra – Ob 8.10 odlet iz sydneyškega letališča v Canberro. Po sprejemu na letališču so gostu razkazali naše vladno mesto, tudi poslopje

Brnik: zadnja slika na domačih tleh, pred poletom proti daljni Avstraliji

parlamenta. Sprejem pri predstavniku avstralske vlade, pri ministru za zunanje zadeve senatorju Garethu Evansu. Srečanje z Odborom za zunanje zadeve (Foreign Affairs Committee) ter njegovim predsednikom senatorjem Schlachtom. – Kosilo v obednici parlamenta. Gostitelj je Jim Snow, MP, povabljeni gostje pa Ted Grace in člani skupine Parliamentarians for Slovenia and Croatia ter odborniki SNS-Canberra.

Četrtek, 17. septembra – Ob 15.30 sprejem pri Phillipu Raddocku, govorniku za emigracijo in etnične zadeve. Ob 16.30 sprejem pri senatorju Hillu, govorniku za zunanje zadeve. – Ob sedmih zvečer sprejem v Slovenskem društvu, slavnostna večerja s člani slovenske skupnosti. Navzoča tudi častni konzul RS Alfred Brežnik in predsednik Avstralske slovenske konference Marjan Kovač.

Petek, 18. septembra – Ob 7.30 Odlet iz letališča Canberra v Adelaido, S.A., kjer so ga rojaki prisrčno sprejeli. Že dopoldne je gosta sprejel v parlamentu namestnik vodja opozicije Graham Ingeron, v spodnji zbornici pa Norm Peterson. Sledil je obisk adleidskega nadškofa Leonarda Faulknerja, popoldne pa se je profesor Peterle sestal s predsednikom komisije za etnične in multikulturne zadeve Paolom Nocellom, ki je gosta kasneje spremljal k južnoavstral-

skemu Premierju Hon. Lynnu Arnoldu. – Kasno popoldne je sledil ogled tiskarne rojaka Ernesta Orla, ob sedmih pa se je gost udeležil maše v slovenski cerkvi svete Družine, pri kateri je zbranim tudi spregovoril. Po maši je položil venec pred spominsko ploščo padlim za Slovenijo, nato je sledilo srečanje v cerkveni dvorani.

Sobota, 19. septembra – Dopoldne si je gost ogledal mesto Adelaide in obiskal Narodni park Cleland v adelaidskih hribih – Popoldne je imel intervju za slovensko radijsko uro in si tudi ogledal prostore Slovenskega kluba. – Ob petih odhod z letališča proti Melbournu, kjer je bil še isti večer častni gost na večeru dr. Andrewa Theophanousa MP, posvečenem priznanju Slovenije, Hrvaške in BiH.

Nedelja, 20. septembra – Udeležba svete maše v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda, pri kateri je prof. Peterle bral berilo in tudi spregovoril. Sledil je sprejem v cerkveni dvorani, kulturna prireditev njemu v čast, nato predstavitev šolskega priručnika za najmlajše "Učimo se slovensko". Popoldne intervju za radio 3EA, obisk društva Planica, zvečer pa slovenskega

hribovca SDMelbourne.

Ponedeljek, 21. septembra – Obisk pri škofu Jožefu Petru O'Connellu, ki je administrator nadškofije v odsotnosti nadškofa Littlea, nato intervju za ABC, ogled stolnice in Art Centre-a. Proti večeru obisk slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu.

Torek, 22. septembra – Po želji našega gosta je dan preživel v naravi izven Melbournu. Zvečer sestanek s člani SNS Vic.

Sreda, 23. septembra – Ob 9.30 Odlet z letališča Tullamarine proti Perthu, W.A., kjer so ga pričakali tamkajšnji rojaki. Ogled mesta.

Četrtek, 24. septembra – Kosilo v parlamentu W.A., srečanje s člani in predsednikom vlade Zahodne Avstralije. Ob sedmih zvečer sprejem v Slovenskem društvu.

Petek, 25. septembra – Ob 12.05 odhod z letališča v Sydney.

Sobota, 26. septembra – Ob 11.30 je visoki gost zapustil Avstralijo ter odletel preko Kuala Lumpurja in Švice v Slovenijo.

Sprejem
na letališču
v Melbournu

*Bralkam in bralcem želim,
da bi mišči oživljali v
besedi in dejanju. Lepu Peterle*

Naša hiša - hiša molitve

ČUDOVITA je Avguštinova in Krizostomova misel, da je namreč družina Cerkev v malem. Verjemite, da to ni samo lepa beseda. Saj se novo ognjišče krščanske družine prižiga pred božjim žrtvenikom – oltarjem, v siju večne luči in ob toploti tabernaklja. Tam se namreč redno sklepa krščanski zakon. In zakon je zakrament, ki moža in ženo posveti za svečeniško službo v družini, kakor mašniško posvečenje posveti duhovnika za duhovniško službo v Cerkvi. Mati se zato ne imenuje brez vzroka svečenica in oče ni zgolj po naključju že pri starih narodih veljal za duhovnika svoje družine. Celotna mnoga čisto duhovniška imena so povzeta po družinskem svečeništvu: papež (pappa) – oče, patriarh – očak, opat (abbas) – oče, pater – oče. Tudi Cerkev se prav tako pogosto imenuje mati. Vse to kaže na podobnost družine in Cerkve, ki jo je nakazal že sveti Pavel, ko je Kristusa primerjal ženinu in Cerkev nevesti, ter imenoval zakonsko zvezo veliko skrivnost v Kristusu in Cerkvi (Prim. Ef 5, 22 - 33).

Če je pa družina kakor Cerkvica Kristusova, mora kakor Cerkev svoje ude posvečevati. Cerkev dela to z mašo, zakramenti in molitvijo. Družina jo mora posnemati predvsem v molitvi. Vsaka hiša, vsak dom mora biti tudi hiša molitve! Molitvenega duha naj diha že vsa oprema in okras našega stanovanja. Poznate naše narodne okraske na stropih, pohištvu, pregrinjalih in prtičih? Imate Bogca, bogkov kot, svete podobe, kropilček, družinski rožni venec. . . ? V taki hiši se molitev kar sama sproži in žubori kot studenec žive vode. Zato si le oskrbite te drobne molitvene pripomočke.

Glavno pa je, kajpada, da res molite. Ma t e r e, ali veste, da ste najboljše takrat, ko svojim drobljančkom dajete "križka" na čelo, jim ročice sklepate, jih učite "častbogca", prvih molitvic in svetih zgodb? Da ste prave duhovniške pomočnice, ko jih, malo večje, navajate na redno molitev zjutraj in zvečer, pred jedjo in po jedi, ali jih vodite v cerkev, kasneje pa k maši in zakramentom? In ti, o č e, mar ni dostojanstveno lepo, ko moliš naprej pred jedjo, med delom in zvečer pri rožnem vencu? Pa o t r o c i, kako lepo jih je gledati in poslušati, ko se v svojem otroškem jeziku pogovarjajo z Bogom, včasih tako, da jih še On menda komaj razume. In končno še s t a r a m a t i, če ste tako

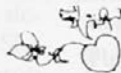
srečni, da jo imate pri hiši, ki ji je molek edino orodje v oveli in trepetajoči roki. In morda še kdo drug – kdor je pač še pri hiši . . . Prav vsa družina je lahko živa Cerkva, ki moli, moli, moli .

V družini je vsaka skupna molitev lepa in rodovitna, ker sta v njej zbrana dva ali trije v Jezusovem imenu. Posebno lepa družinska molitev pa je rožni venec. Najprej po svoji božji vsebini in povezanosti z našim vsakdanjim življenjem, še posebej pa po svojem zgodovinskem namenu in poslanstvu. Veste, kako in čemu je nastal? Po samostanskih družinah so v srednjem veku redovni bratje, ki niso molili psalmov (brevirja) v koru, molili določeno število očenašev, ki so jih šteli na jagode, nabrane na vrvi. Ko je v 13. stoletju prišla v navado še zdravamarija, so pridružili še to in molili po zgladu 150 psalmov 150 zdravamarij. S to molitvijo so kasneje združili še premišljevanje življenja in trpljenja Gospodovega, ki so ga porazdelili na petnajst skrivnosti (15 x 10!). Tako so dobili tudi neduhovniki, redovni bratje in sestre, pa tudi verniki v svetu svoj – b r e v i r. Kakor v brevirju duhovniki, tako naj vsi verniki v rožnem vencu vsak dan premišljujejo glavne skrivnosti našega odrešenja. In kakor je brevir uradna molitev velike Cerkev, tako naj bo rožni venec redna molitev male Cerkev – družine. Kakor je brevir občestvena molitev Cerkev, tako naj bo rožni venec

na vse ude obrnjena molitev družine, pa naj ga že molimo skupno, kakor nekateri redovniki brevir v koru (zboru), ali posamič. A skupno je vsekakor tudi za družino najlepše. O, rožni venec, naš laični in še posebej družinski brevir, kakšno bogastvo skritih zakladov nam hraniš! Kako veliko je tvoje poslanstvo, kako globok je tvoj smisel!

Gotovo poznate Pavlov nauk, da je Cerkev živo, a skrivnostno telo Jezusovo. Ne vem pa, če ste že kdaj

slišali, da razlagalci globokega Pavlova nauka pravijo, da je sv. Rešnjé Telo srce tega skrivnostnega telesa, maša utripanje tega srca, zakramenti kakor žile vodnice, molitev pa dihanje vsega nadnaravnega organizma. Če je tako, ali ni potem molitev tudi nadnaravno dihanje krščanskih družin? Matere in očetje, bratje in sestre, dajte, naj vaše družine sleherni dan globoko dihajo v molitvi! To jim bo prineslo zdravje in božji blagoslov.

Naša dva častna konzula

DVA iz vrst slovenske skupnosti v Avstraliji, oba dolgoletna naročnika in podpornika revije MISLI, sta bila izbrana, da uradno – kot častna konzula – zastopata mlado Republikó Slovenijo na našem delu sveta pod Južnim križem.

Prvi je ALFRED BREŽNIK (znanci ga kličemo Fredi), doma

je iz Celja, v Avstraliji pa od leta 1959. Alfred živi v Sydneyu, kjer je s pridnostjo postavil na noge lastno podjetje "Emona", ki se je sprva bavilo z računalniki, zdaj pa z elektronskimi merilnimi instrumenti in pa elektronsko tehnično izobraževalnimi napravami. Že od početka deluje v Šolskem odboru, ob Svetovnem slovenskem kongresu je postal član tudi tega odbora. V soglasju z mlado slovensko demokrasko vlado je za Avstralijo začel v Sydneyu Slovenski informacijski center, ki je dajal informacije o Sloveniji ter posredoval med avstralskimi Slovenci ter slovensko vlado. Dne 1. julija letos ga je slovensko zunanje ministrstvo imenovalo za častnega konzula za območje NSW in Viktorije. S strani avstralskih oblasti je bil njegov status sprejet in potrjen 16. oktobra letos.

Drugi je DUŠAN LAJOVIC, brat bivšega avstralskega senatorja Miša Lajovica, po rodu Ljubljčan, v Avstraliji pa od leta 1950. Tudi Dušan je z vso svojo

podjetnostjo zastavil korake v novi domovini. V Sydneyu je začel tovarno aluminijastih tub (Impact International Pty. Ltd.), ki je v teku let zelo spremenila in razširila svojo dejavnost. Lajoviceve tovarne so zrastle tudi po drugih delih sveta (Nova Zelandija, Malezija, Filipini . . .). Dušan je v času prizadevanj za priznanje samostojnosti Slovenije z osebnimi stiki pospešil priznanje s strani Nove Zelandije ter napravil tudi prve stike z malezijsko vlado preko ministra za mednarodno trgovino in industrijo. Obenem je tudi pomagal razvijati potrebne stike med Republikó Slovenijo in Indonezijo ter Singapurjem. Imenovanje za častnega konzula za Novo Zelandijo je prišlo istočasno kot Brežnikovo. Ker je v Novi Zelandiji le peščica Slovencev, bo imel manj dela kot konzul Brežnik v NSW in Viktoriji, ima pa s svojo službo vsa potrebna pooblastila za vzpostavljanje stikov s predstavniki političnih, ekonomskih in drugih institucij Nove Zelandije.

Oba častna konzula avstralski Slovenci sprejemamo z velikim veseljem kot uradna predstavnika mlade Republike Slovenije. Izrekamo vama iskrene čestitke nas vseh k visokemu priznanju, ki je častno, a tudi odgovorno. Ponosni smo na vaju, saj sta na to mesto izbrana izmed nas, ki smo odšli v svet, ker smo odklonili enoumje komunizma. Bog z vama!

POD

OSEMNAJSTI MLADINSKI KONCERT – 3. OKT. 1992

SVOBODNIM SONCEM

P. TONE

PRED seboj imam program letošnjega mladinskega koncerta. Na naslovni strani rahlo sive barve je zapisano: Slovenska verska središča Avstralije predstavljajo 18. mladinski koncert **POD SVOBODNIM SONCEM**. Pod tem naslovom je narisana nota, ki ima v glavi črke SYC (Slovenian Youth Concert), z notnega vratu pa se v treh barvah spušča slovenska zastava, ki se nadaljuje še na zadnji strani platnic. Melbourne, 3. oktobra 1992, ob šestih zvečer v dvorani Slovenskega društva "Planica" Springvale.

Že kmalu po lanskem koncertu se je zbral odbor mladih pod vodstvom p. Nika ter Katarine Vrisk in pripravile so se začele. Naslov koncerta so narekovali dogodki doma v Sloveniji, sonce svobode pa je zasijalo tudi nam, ki smo raztreseni po svetu. Zdaj nam nihče več ne more reči: kdo pa sploh ste?

In kje naj bo koncert? Najlepše bi bilo seveda pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew, a kljub nabito polni dvorani bi nekateri ostali zunaj. Po daljšem iskanju je padla odločitev: Planica naj bo!

Začele so prihajati prve prijave za sodelovanje na koncertu. Sydney, Wollongong, Geelong in domači Melbourne. Mladih iz Adelaide tokrat ne bo; iz Canberre pa pridejo le poslušalci.

Tretji oktober se je bližal in z njim tudi koncert. Iz Sydneya je že na predvečer koncerta prispel avtobus gostov, naslednje jutro še eden. Prišli so tudi iz Canberre, iz Geelonga in drugih krajev. Prostorna dvorana se je polnila in ko je sprejela že sedemsto ali osemsto ljudi, se je začelo.

Luči so ugasnile in dvorano je napolnila melodija znane pesmi Po jezeru bliz Triglava. Na platnu ob strani so se začeli vrstiti diapozitivi s slovenskimi pokrajinskimi motivi. Nato sta k mikrofONU pristopila Anita Pahor in David Hvalica, povezovalca sporeda, in povabila navzoče v dvorani, naj prisluhnejo mladim. Stojte smo prisluhnili slovenski in avstralski himni, ki so ju peli združeni mladinski zbori.

Prvi je nastopil Igor Denša iz Melbourne, ki je že na prejšnjih koncertih in raznih drugih naših prireditvah nastopal s klavirskimi skladbami. Zaigral nam je Lisztovo Consolatio št. 3 v Des duru in Debussyjevo Potopljeno katedralo.

Bogastvo narodnega izročila se na svoj način kaže

v pestrosti ljudskih plesov. Kar štiri folklorne skupine so prikazale nekaj drobcev te naše dediščine:

Rožmarin, folklorna skupina verskega središča v Kew, ki jo vodi Ivanka Kropich, je predstavila Venček gorenjskih plesov. Med plesalci so bili Tanya in Simon Grilj, David Hvalica, Evelyn Kojc, Petra Kropich, Tania Kutin, David Muršec, Frances Plut, Barbara Smrdel, Diana Štolfa, Sonia Tušek, Anita Znidaršič.

Slovensko društvo Planica iz Melbourne ima kar dve folklorne skupini. V skupini starejših plešejo Richard Butkeraitis, Kristina Cestnik, Marko Cek, Lidija Lapuh, John Lesjak, Wendy Lenarčič, Lidija Lenko, Sonja Mohorovičič, Suzana Peklar, Anita in Robert Posčič, Phillip Pintar, Rudy Plut, Tania Radešič, Julie in David Rozman, Sonia Rotar, Andrej in Robert Smrdel. V skupini mlajših pa so plesali Urška Cestnik, Janez in Kristina Mesarich, Lidia Pawel, Robert Pintar, Anton in Pavla Smrdel, Andrew Toplak. Obe skupini vodita Meta Lenarčič in Tilka Lenko. Za glasbeno spremljavo sta na koncertu poskrbela Lenti Lenko in Frank Petelin. Starejši so predstavili Potrkano polko in še dva koroska narodna plesa. Mlajši plesalci pa so zaplesali tele ples: Mlinček, Poklon in Špegu.

A s tem plesne točke še niso bile izčrpane. Predstavila se je se plesna skupina, ki se zbira pri Slovenskem društvu Sydney in si je nadela ime Folklorna skupina Prešeren. Vodita jo Lolita Žižek in Ida Kustec. Ob spremljavi Rudija Črnčca (igral je na diatonično harmoniko) so zaplesali ples Ceprle in Dolenjski venček Lidija Brlekovič, Joseph in Stephani Cerovac, David Erzetič, Robert Fisher, Adriana Kustec, Anthony in Veronica Lah, Robert Lorber, Renae Marshall, Barbara Petrič, Paola in Vanessa Pogačnik, Tereza Prinčič, Ursula Smuk, Tania Smrdel, Adrian Vuchich, Marija Zdolšek. – Tu se je v tiskan spored vrinilo nekaj napak. Imena v oklepaju so v sporedu, sledi popravek: (Adriana Kmetec) – Adriana Kustec; (Robert Lobber) – Robert Lorber; (Renue Marshall) – Renae Marshall; (Adrian Vuchnich) – Adrian Vuchich.

Katarina Persič iz Geelonga obiskuje glasbeno akademijo. Njeno najljubše glasbilo je flajta, igra pa tudi klavir in orgle pri slovenski maši. Na koncertu se nam je predstavila kot flavitistka in nam zaigrala Bachovo Sonato v G-minor (drugi in tretji stavek) ter Busserjev Preludij in Scherzo. Na klavirju jo je spremljala Wendy Prebble.

Med zbori se je prvi predstavil mladinski pevski

zbor **Zlati glas** iz Wollongonga, NSW. Ta zbor že peto leto nastopa na naših mladinskih koncertih, občasno pa prepeva tudi pri slovenskih mašah v Figtree. Vodi ga in spremlja **Andrew Žičkar**, pevci pa so **Maria Ferbežar**, **Danielle Kropich**, **Bernard** in **Sylvia Šircelj**, **Tania** in **Paul Tehovnik**, **Andrew Žičkar**. Predstavili so se nam s Slakovo pesmijo **Šofer** in **Waltzing Matilda** **Banja Patersona**.

Živahni Lenti Lenko iz Melbourne, ki že vrsto let igra klaviaturo povsod, kjer je potrebno, in je ponosen na svoje slovenstvo, igra tudi orgle pri slovenski maši. Tokrat nam je zaigral dve poskočni: **Slakovo Zinka**, **Zefka**, **Zofka** in pa **V slovo mi podajte še roko** ansambla **Henček**.

Sestri Urška in **Kristina Cestnik** radi pojeta in plešeta. Za ta koncert sta si izbrali pesem **Nihče me ne ustavi** ansambla **Wolf**. Plesno koreografijo jima je ustvarila **Wendy Scorer**.

V **Geelongu** je pred kratkim zaživel mladinski zbor, ki ga vodi **Nataša Martinčič**. Poleg nje v zboru prepevajo še **Silvo Crtalič**, **Simon Deželak**, **Robbie Gajič**, **Christina Kure**, **Johnny Plut**, **Natalie**, **Ana** in **Denis Ramuta**, **Kathy Seljak**, **Melinda Seljak**. Zapeli so nam **Slovenija moja** (**Big Ben**) in pa **Ona sanja Pariz** (**Mag-net**).

Lidija Lapuh iz Melbourne že vrsto let igra na klaviaturo in zraven prepeva pesmi narodnozabavnih ansamblov, narodne pesmi in popevke. Že zgodaj je začela igrati tudi pri bogoslužju. Zaigrala in zapela nam je pesem ansambla **Vandrovček** **Ko prihajam v rojstno hišo** in popevko **Ljubljanski zvon**.

Sestrica Alenka in **Paul Paddle** rada prepevata v duetu. Čeprav se učita kar sama, kot izredna pevska talenta izbirata tudi med zahtevnejšimi pesmimi. Najprej sta zapela ponarodelo pesem **Simona Jenka** – **Divja roža**, nato pa himno letošnjih olimpijskih iger v **Barceloni**, na katerih so prvič samostojno nastopili tudi slovenski športniki – **Amigos Para Siempre**. Za glasbeno spremljavo je poskrbel **Lenti Lenko**.

Po krajšem odmoru so prišli na oder **Glasniki** – mladinski pevski zbor **melbournskega verskega središča**, ki se zbirajo k vajah pod vodstvom **Katarine Vrisk**. Ta zbor sestavljajo: **Barbara Brožič**, **Kristina** in **Urška Cestnik**, **Igor Densš**, **Tanja** in **Simon Grilj**, **David Hvalica**, **Evelyn Kojc**, **Anita Krenos**, **Tania Kutin**, **Lidija Lapuh**, **Lidija** in **Tony Lenko**, **Tania Maršič**, **Frances Plut**, **Barbara** in **Veronika Smrdel**, **Olivia** in **Sonia Tušek**, **Matejka Telich**, **Anka Žnidaršič**. Zapeli so pesem **Welcome In** (avtor **Joe Wise**) in pesem **Tomaža Domicelja** **Slovenskega naroda sin**. Zbor sta na klaviaturi in s kitaro spremljala **Lenti Lenko** in **David Jakša**.

Slovinci smo veseljaki, sta s svojim nastopom povedali **Nataša Martinčič** in **Christina Kure** iz **Geelonga**. Petje v duetu je s spremljavo na klaviaturo popestrila **Christina**.

Paul Paddle nima samo lepega glasu, ampak zna tudi lepo igrati na klavir. To smo lahko sami presodili, ko nam je zaigral **Solerijevo Sonatino**.

Iz **sydneyškega verskega središča** v **Merrylandsu** je prišel na ta koncert mladinski pevski zbor **Nove steze**, ki ga vodita **Marjeti Bolko** in **sestra Francka Žižek**,

Letos je prvič, da so MISLI obtičale po koncertu brez fotografij, ki bi bile pripravne za tisk. Tale, s celotno skupino nastopajočih, je bila ena najboljših, pa še ta je – kljub posebnemu procesu – pretemna in za tisk nezadovoljiva.

za potrebno spremljavo pa skrbi **Damijan Nemes**. V zboru pojejo **Natalie in Tanja Andrejaš**, **Ana in Marjetica Bolko**, **Carmen in Veronika Lah**, **Denise Matuš**, **Damijan Nemes**, **Frances in Teresa Rede**, **sestra Francka Žižek**. Za pesmijo *Don't Let the Sun Go Down on Me* (E. John in B. Taupin) so zapeli še **Psalm 15** *Hvalite Gospoda*, ki ga je uglasbil **Jože Trost**.

Spet se je oglasil klavir. Tokrat nam je **Sylvia Šircelj** iz Wollongonga, NSW, zaigrala najprej Chopinov *Etude* in nato znano Beethovnovno skladbo *Für Elise*.

Med mladimi glasbeniki imamo tudi skladatelja. **Rudi Črnčec** iz Sydneya je na diatonično harmoniko zaigral lastno skladbo *Avstralska pomlad*, potem pa še *Pozdrav iz Ribnice* ansambla Franca Miheliča.

Zadnji so prišli na oder člani ansambla **Karantanija** iz Melbournea, ki že vrsto let nastopajo na raznih prireditvah slovenske skupnosti, poznajo pa jih dobro tudi Avstrijci in Nemci. Na koncertu so se nam predstavili z nekaj domačimi melodijami: *Za tvoj praznik* (Alpski kvintet), *Vrni se* (Stanka Kovačič) in *Moj Floki* (Kvintet Avsenik). Ansambel, ki ga sestavljajo **Anita Pahor** (pevka), **Peter Pirnat** (harmonika), **Eddy Zupan** (kitara), **Joe Jakša** (klarinet), **David Jakša** (trobenta),

Ivan Horvat (bas kitara), je po koncertu nadaljeval z igranjem ter tako poskrbel za ples in razvedrilo.

Ob koncu koncerta je p. Tone vsem nastopajočim razdelil priznanja in mlade spodbudil, naj dediščino, ki so jo prejeli od svojih staršev, s hvaležnostjo ohranjajo ter z njo bogatijo tiste Avstralce, ki so odprti za bogastvo narodnih izročil priseljencev.

Svobodno sonce naj sije spet, na to deželo in na ves svet. Svobodna pesem za vse ljudi topov grmenje naj preglesi . . . Tako je odmevala zaključna pesem letošnjega koncerta z geslom *Pod svobodnim soncem*. Oder, na katerem so se za veličastni finale zbrali k tej pesmi vsi nastopajoči, je skupaj z mavrico v ozadju obsijalo sonce svobode, radosti in veselja.

K mladinskemu koncertu sleherno leto spada tudi mladinska sveta maša, h kateri smo se zbrali naslednji dan v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew. Osnovni misli koncerta je tako pritrdil še sveti Frančišek, saj smo praznovali njegovo nedeljo. Po maši, pri kateri so prepevali mladinski zbori, in po kosilu so se ljudje počasi razšli. In če danes prisluhneš tistim, ki so se udeležili tega koncerta, mnogi rečejo, da bi ga bilo škoda zamuditi . . .

V BOSANSKI SRENJI

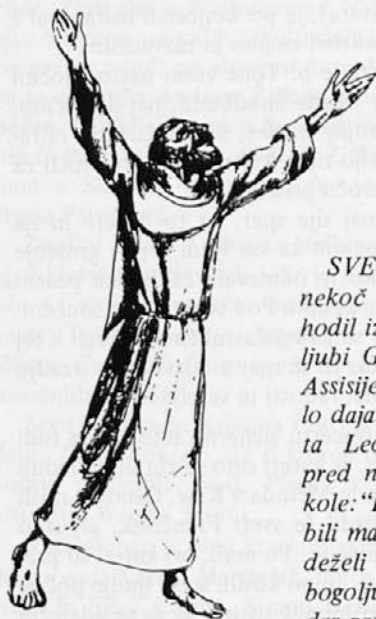
Začudil in prestrašil nas je žvižg šrapnela,
ko srborit barbar je srh zarezal nam v kosti.
V bosanski srenji zemlja in nebo drhti,
oči mrtvakov v noč strmijo iz pepela.

Uboji in posilstva v grešnem ključu serpentine
v možgane naše so zapičena zagozda.
Trpljenje, mučenja in glada bolečine
nedolžne goltajo — hudirjeve zveri pragozda!

Zdaj morali bi vsi v kesanju pasti na kolena,
kdor ne verjameš pojdi romar v Medjugorje
in s Križevca zazri se v kri, ki zgrinja se v obzorje,
za čudež moli — šiba naj bo vsem prizanesena!

I. BURNIK

Francišková šola veselja

SVETI FRANČIŠEK je nekoč z bratom Leonom hodil iz Perugia proti Naši ljubi Gospe angelski pred Assisijem in mraz ga je zelo dajal. Pa je poklical brata Leona, ki je koračil pred njim in mu dejal takole: "Brat Leon, četudi bi bili manjši bratje v sleherni deželi vzgled svetosti in bogoljubnega življenja, vendar zapiši, da v tem ni popolnega veselja."

In ko je sveti Frančišek spet nekaj časa hodil, je poklical brata Leona v drugo: "O, brat Leon, ko bi manjši brat slepcem tudi vid vračal in bolnike ozdravljaj, ko bi tudi hudobne duhove izganjal pa gluščem sluh in kruljavecem hojo in mutcem govorico vračal, pa ko bi, kar je še imenitnejše, mrtveca po štirih dneh obudil – piši, da v tem ni popolnega veselja."

In ko je storil nekaj malega poti, je spet glasno zaklical: "O, brat Leon, ko bi manjši brat razumel sleherni jezik in vsakršno znanost in vse bukve tega sveta, tako da bi znal prerokovati in razodevati ne le prihodnjih reči, ampak tudi skrivnosti vesti in duš – zapiši, da tudi v tem ni popolnega veselja."

In ko sta imela spet nekaj poti za seboj, je sveti Frančišek spet glasno zaklical: "O, brat Leon, ovčica božja, ko bi manjši brat tudi z angelskim jezikom govoril in bi vedel za pota ozvezdij in za moč zelišč in ko bi mu bili razodeti vsi zakladi sveta in bi poznal lastnosti ptic in rib in vseh živali in ljudi in dreves in kamnov in voda – zapiši, da tudi v tem ni popolnega veselja."

In ko sta spet hodila, je sveti Frančišek prav na glas zaklical: "O, brat Leon, ko bi manjši brat tudi znal tako izvrstno pridigati, da bi vse nejevernike spreobrnil k veri v Kristusa – zapiši, da tudi v tem ni popolnega veselja."

In ko je tako skoraj dve milj daleč govoril, ga je končno vprašal brat Leon močno začuden in je dejal: "Oče, za Boga te prosim, da mi poveš, kje pa je potem popolno veselje?"

In sveti Frančišek mu je takole odgovoril:

"Ko bova pri Naši ljubi Gospe angelski takole premočena od dežja in trda od mraza in blatna in lačna in bova potrkala na hišne duri in bo srdito prišel vratar in bo rekel: 'Kdo sta?' in bova dejala: 'Midva sva dva od tvojih bratov.' In bo on rekel: 'Ni res, saj sta le potepuha, ki se klatita po svetu, da ljudi sleparita in revežem miloščino kradeta – glejta, da izgineta!' In nama ne bo odprl in naju bo pustil zunaj, da bova stala v snegu in mōči, premrla in lačna, dokler se ne znoči; če takšno krivico in takšno okrutnost pa takšno odslovitev potrpežljivo preneseva, ne da bi bila zato slabe volje in ne da bi nad onim godrnjala, in če ponižno in iskreno, kako naju vratar v resnici pozna in kako Bog, naš Gospod, da, da tako z nama govori – o, brat Leon, piši, da je v tem popolno veselje. In če le še trkava, pa pride prav togoten in naju nažene kot neotesana nepridiprava in naju zmerja in bije, rekoč: 'Poberita se, ničvredna malopridneža, idita v špital, zakaj tukaj ne dobita ne jedače ne nočišča,' pa preneseva vse to potrpežljivo in z veseljem in ljubeznijo – o, brat Leon, zapiši, da je to popolno veselje. In če midva, ko naju stiska glad in mraz in noč, le še dalje trkava in kličeva in prosiva na ljubezen božjo in se na glas jočeva, da bi nama odprl in naju spustil noter, pa nama oni še togotneje poreče: 'To sta pa prebita neotesanca, jaz jima plačam, kar sta vredna!' in pride ven z veliko gorjačo in naju pograbi za kapuco in naju podre na tla in naju povalja po snegu in naju premikasti z gorjačo od temena do pet, in če vse te reči potrpežljivo in vedro preneseva, spominjajoč se trpljenja Kristusovega, ki naj zaradi njegove ljubezni to prestaneva – o, brat Leon, piši, da je v tem popolno veselje. In zatorej, poslušaj konec, o brat Leon: Nad vsemi milostmi in darovi Svetega Duha, ki jih Kristus deli svojim prijateljem, je dar, da samega sebe premešaš in hoté – zaradi ljubezni Kristusove – vse težave, stiske, zmerjanja in nesrečo preneseš. Saj se z vsemi drugimi božjimi darovi ne moremo hvaliti, ker niso naši, marveč božji, tako da pravi apostol: 'Kaj imaš, česar nisi prejel od Boga? In če ti je On dal, kaj se s tem hvališ, kot da imaš sam od sebe?' S križem bridkosti in nevšečnosti pa se lahko hvalimo, ker je naš. In zato pravi apostol: 'Nočem se hvaliti razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa.'"

Da vsaj malo
spoznamo
stranko SKD,
katero vodi
prof. LOJZE
PETERLE,

Iz programa stranke Slov. krščanskih demokratov

objavljamo tu nekaj členov iz strankinega programa v dobrobit bodočnosti slovenskega naroda

Temelji delovanja

1. Za nas je človek kot oseba prvo izhodišče in cilj družbene ureditve. Izhajamo iz krščanskega občutenja neprecenljivosti človekovega življenja, iz načela po pravici do osebne svobode, nedotakljivosti dostojanstva in temu ustrezne odgovornosti vsakega posameznika.

Navdihujemo se pri krščanskem družbenem nauku, se navezujemo na bogato izročilo slovenske krščanske socialne misli in dejanj ter se zgleujemo po modernih krščanskih demokracijah.

Demokracija

2. Prepričani smo, da je demokracija ureditev najbolj ustreznega dostojanstvu človekove osebe. Z najširšo udeležbo dogovorjen družbeni red terja od človeka neprestan trud za strpno in odgovorno iskanje novih poti, ki vodijo do skupne blaginje. Demokracija je za nas tudi dogovorjena družbena disciplina. Sodelovali bomo z vsemi družbenimi gibanji in strankami, ki niti v načelu niti v praksi ne omejujejo politične svobode.

Človek kot oseba

4. Človek kot oseba je absolutna vrednota in ne anonimni člen skupnosti, je bitje posebnega osebnega dostojanstva, pa tudi družbeno bitje.

Narodni in univerzalni značaj

3. Prostor našega delovanja je v slovenskem narodu in med ostalimi državljani Slovenije. Naši programski cilji so: moralna družbena prenova slovenskega naroda, to je obnova najboljših vrednot v slovenski tradiciji (delavnost, poštenost, zanesljivost, odgovornost...); nadalje razvijanje novih kvalitete našega človeka (ustvarjalnost, kultura...). V tem vidimo tudi najzanesljivejšo pot do naše skupne blaginje. Zaradi univerzalnosti krščanskih načel smo vpleteni tudi v širša evropska politična dogajanja in gibanja in se zato z njimi tudi aktivno povezujemo.

Vrednotenje družine

9. Družina je temeljna celica družbe. Moralna, kulturna, gospodarska in politična obnova in razvoj naroda sta nujna, možna pa le na podlagi trdnih družin. Prizadevamo si za družbeno (moralno in materialno)

ovrednotenje starševstva, tako materinstva kot tudi očetovstva. S politiko vzpodbujanja rojstev naj država zagotavlja obstoj in razvoj slovenskega naroda.

Vzgoja otrok

10. Vzgoja otrok je osnovna pravica in dolžnost staršev, ne sme pa biti zgolj njihovo breme. Družinska vzgoja naj bo cenjena kot družbeno potrebna in koristna naloga.

Vzgoja za družino

11. Nujna je odgovorna vzgoja mladine za zakon, tako v družinah, šolah, javnih učilih in raznih interesnih skupinah.

Pozitivna demografska politika

14. S pomočjo progresivne lestvice družinskega dodatka, s smotrnim urejanjem in podaljšanjem porodniškega dopusta oz. denarnim nadomestilom materi ter drugimi pozitivnimi ukrepi mora država zagotavljati obstoj in razvoj vsakega posameznika in vsega naroda. Vse pravice, razen osnovnega porodniškega dopusta, imata mati in oče, ne smejo pa izhajati le iz dela, ampak predvsem iz rojevanja, starševstva in vzgoje.

Državljeni in gospodarstvo

93. Vsi državljani Slovenije naj imamo zagotovljene vse pravice po kodeksih Evropske skupnosti. Vsakdo sme podjetje ustanoviti, ga prodati ali kupiti, kupovati in prodajati delnice, kupovati in prodajati vse druge vrednostne papirje. Državljeni Slovenije, ki jim je bilo premoženje krivično odvzeto, imajo pravico do povračila v naravi ali odškodnini. Zakoni morajo predpisati načrt in obseg soupravljanja delavcev.

Delo naj bo osnovno merilo za plačilo, ki mora omogočiti delavcu in njegovi družini dostojno življenje. Podjetniki morajo delovati kot dobri gospodarji in strogo upoštevati vse zakone in predpise, kar naj nadzoruje dobro organizirana davčna policija.

Že teh nekaj členov iz programa SKD je dovolj zgornjih, da razumete, čemu je bilo v Melbournu ustanovljeno Društvo prijateljev slovenskih krščanskih demokratov. SKD za služi pri obnovi Slovenije vso našo podporo.

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (8) 346 9674 – Fax: (8) 346 3487

NA OČETOVSKI DAN, letos 6. septembra, smo imeli v naši skupnosti lepo praznovanje. Na uradno povabilo SNS je bil med nami g. **Alfred Brežnik** iz Sydneya, ki ga je slovenska vlada imenovala za prvega častnega konzula Republike Slovenije v Avstraliji. Vršil bo svoje konzularne posle, dokler ne bo imenovan ambasador, ki bo v Canberri zastopal Slovenijo in uredil konzularne obiske v službi Slovincem po glavnih mestih. Visokega gosta smo sprejeli v cerkvi s slovenskim šopkom, po končani maši pa je odkril spominsko ploščo pri drevesu, ki ga je letos med svojim obiskom med nami posadil slovenski obrambni minister Janez Janša. Tako drevesce kot ploščo sta v spomin padlim žrtvam za svobodno Slovenijo. Venec, ki ga je g. konzul položil pred spominsko ploščo, je spletla

V SPOMIN PADLIM ZA SLOVENIJO
28. avgusta 1945 - 14. avgusta 1990
JANEZ JANŠA
PRVI SLOVENSKEGA MINISTRA REPUBLIKE SLOVENIJE
KONSUL V KANBERI SPT ZA JUŽNO AVSTRALIJO
PLOŠČO OČETA 4. 9. 1990
ALFRED BREŽNIK
PRVI ČASTNI KONZUL
REPUBLIKE SLOVENIJE ZA AVSTRALIJO

Marta Zrim, naša zvesta pomočnica pri verskem središču. Konestabova, Jožko in Nataša, sta ob odkritju plošče občuteno zaigrala Tišino (The Last Post). Spored slovesnosti je povezovala prof. Laura Premrl.

V cerkvi pri očetovski proslavi pa so izvedli enkratno kulturno prireditev Marta in Zlatko Skrbiš, Ivan Legiša, Laura Premrl, Filip Ivančič in Olivija Kreševič.

Gospodu Brežniku, prvemu konzulu samostojne Slovenije v Avstraliji, se za obisk iskreno zahvaljujem in upam, da se je med nami dobro počutil. Njegova zasluga je bila, da smo bili v tistih usodnih dneh lanskega leta v Avstraliji dobro obveščeni, tako mi Slovenci kot tudi avstralski politiki. Tudi njegov sin Alfred je na televizijski oddaji 4-Corners takrat res odlično zastopal Slovenijo in avstralski javnosti razjasnil dejstva. Pokazal je, da je ob očetu v spoštovanju in ljubezni do dežele pod Triglavom, ki je prav takrat potrebovala vso našo pomoč.

O drugem važnem obisku Adelaide v septembru mi je bilo obljubljen, da bo poročal za SNS Janez Zagorc. Zato naj končam s sporočilom, da je na praznik svetega Frančiška Asiškega naša skupnost sprejela novega člana. Krstna voda je občila **Lano Laro Fligič**, hčerko Josipa in Jelene r. Poljak. Botra sta bila Mirko in Eстера Košutič. Mali Lani želimo na življenjski poti obilo božje milosti. Staršem pa naše čestitke!

P. JANEZ

V petek 18. septembra smo dopoldne dočakali na letališču in slovesno sprejeli prof. **Lojzeta Peterleta**, bivšega predsednika prve slovenske demokratično izvoljene vlade. Pristrčno dobrodošlico mu je izrekel predsednik Narodnega sveta za Južno Avstralijo Janez Zagorc. Sprejem je bil res topel in prisrčen – priznanje za narod tako zaslužnemu možu.

Prvi dan je bil namenjen za obisk političnih voditeljev Južne Avstralije. Visokega gosta so na obiskih spremljali predsednik Janez Zagorc in člana SNS prof. Laura Premrl ter dr. Stanislav Frank. Dopoldne jih je v parlamentu sprejel g. Graham Ingerson, namestnik vladne opozicije, posebej pa še v spodnjem domu parlamenta g. Norm Peterson, ki je goste zadržal na čajanki.

Takoj po dvanajsti uri je prof. Peterleta sprejel adelaidski nadškof Leonard Faulkner, ob dveh pa je bilo že srečanje s predsednikom komisije za etnične in multikulturne zadeve g. Paolom Nocellom in članom iste komisije (Chief Executive Officer) g. Trevorjem R. Barrom. G. Nocella je prof. Peterleta s spremstvom odpeljal na sprejem k premierju Hon. Lynn Arnoldu. Povsod so bili pristrčno sprejeti in pogoščeni. Prof. Peterle se je razgovarjal o gospodarskih in kulturnih stikih med Južno Avstralijo in Slovenijo.

Pozno popoldne si je visoki gost s spremstvom ogledal tudi najmodernejšo komercialno tiskarno našega rojaka Ernesta Orla. Čestital mu je k doseženim uspehom, saj je tiskarna pravkar dobila najvišja priznanja za vso Avstralijo.

Zvečer ob sedmih je v slovenski cerkvi sv. Družine v West Hindmarshu pred pričetkom maše prof. Peterle toplo pozdravil p. Janez Tretjak ter mu izrazil dobrodošlico, Ivančičeva Julie v narodni noši pa mu je v imenu slovenske skupnosti podarila avstralski šopek prelepih protej. Na patrovo povabilo je imel prof. Peterle po evangeliju kratek nagovor o pomenu kristjana, da se udejstvuje na političnem polju in s tem v javnem življenju uveljavlja krščanska načela.

Po maši je prof. Peterle položil venec pred spominsko ploščo padlim za Slovenijo, nato pa smo se vsi podali v dvorano verskega središča. Tam je bilo vse okrašeno in pripravljeno za srečanje z gostom iz domovine. Pozdravila ga je prof. Laura Premrl in v govoru poudarila, da sprejemamo medse enega tistih odločnih moških, ki so izkoristili zgodovinski trenutek padca komunistične oblasti ter izvedli demokratizacijo in osamosvojitve Slovenije po dolgem tisočletju.

Prof. Peterle je v govoru opisal sedanje in pretekle razmere v Sloveniji. Poudarjal je, da so uspeli zato, ker so imeli podporo vsega naroda. Slovenski narod nikoli v zgodovini ni bil tako enoten, kot v času, ko

je šlo za svobodo, za življenje ali smrt, za obstoj Slovenije. In tako je danes Slovenec na svoji zemlji svoj gospod. Poudaril je, da se narod šele uči demokracije, zato je potrebno veliko potrpljenja in strpnosti.

Visoki gost je odgovarjal na vprašanja prisotnih ter delil jasne odgovore. Za prijeten večer se mu je zahvalil Janez Zagorc in mu v imenu SNS podaril kratavno zaponko z opalom – v spomin na Južno Avstralijo.

A srečanje se je še kar nadaljevalo pozno v noč. Prof. Peterle se je razgovarjal z rojaki o tem in onem, žene in dekleta pa so pripravile za vse zakusko ter naj jim tu izrečemo pristržno zahvalo.

Naslednji dan, v soboto, si je visoki gost ogledal mesto Adelaide in narodni Park Clelan v adelaidskih hribih, kjer si je lahko od blizu ogledal kenguruje in koale. Popoldne je imel na slovenski radijski oddaji intervju, ki smo ga posneli in kasete razposlali Narodnim svetom v Avstraliji (celotno oddajo), enako tudi drugam po svetu ter v domovino. Visoki gost si je še ogledal poslopje Slovenskega kluba – pa je kar prehitro prišel čas odhoda. V velikem številu smo ga ob petih popoldne spremili na letališče, od koder ga je letalo odpeljalo proti Melbournu.

Slovinci v Južni Avstraliji smo prof. Lojzetu Peterletu iz vsega srca hvaležni za obisk. Pa še kdaj na svidenje!

JANEZ ZAGORC

Slovenska cerkev sv. Družine v Adelaidi: Ivančičeva Julie izročila prof. Lojzetu Peterletu knjigo v spomin na obisk Južne Avstralije

**To, kar je resnično dobro za narod,
ne more biti proti božji postavi.**

In narobe:

**To, kar je božja zapoved,
ne more biti proti temu,
kar je blagor nekega naroda!**

/Pisatelj Alojz Rebula o narodu in veri/

IZPOD TRIGLAVA

SUŠE kot letošnja v Sloveniji ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Suša je gospodovala kar skozi ves julij in avgust, ter je bila katastrofalna. Škodo cenijo na dvajset milijard in pol tolarjev. V Pomurju je uničila kar 90% poljščin (največ koruze in sladkorne pese), travniki so postali kar v celoti podobni pogoriščem, močno so bili prizadeti tudi sadovnjaki in vinogradi, posledice je opaziti celo na gozdovih. Kmetje so morali začeti živino krmiti s slamo z dodatki umetne hrane, še ne spitano živino pa so morali ponuditi klavnicam. Res težko leto za slovenskega kmeta.

V Ljubljani obstajajo beleženja opazovanja vremena od leta 1852 do danes. V tem obdobju je bil letošnji avgust s svojo poprečno temperaturo 23,5 stopinj najtoplejši med vsemi avgusti. Ker so se izjemno topli dnevi pričeli že 18. julija, Slovenija doslej še ne pomni tako dolge in vroče ter suhe letne dobe.

SLOVENIJA V SVETU se imenuje novo izseljenško društvo s sedežem na Poljanski cesti 2 v Ljubljani. Ustanovljeno je bilo na pobudo izseljencev v ZDA in potomcev izseljencev, ki so se vrnil in zdaj živijo v Sloveniji. Je registrirano na ministrstvu za notranje zadeve in ima torej vso pravico javnega življenja. Namen organizacije je, da doma zastopa koristi slovenskih izseljencev, informira javnost o zdornih vprašanjih, obenem pa seznanja naše izseljence po širnem svetu o verskem, kulturnem, političnem in gospodarskem položaju v Sloveniji.

ZDAJ pa ni več v republiki Sloveniji začasni bionov, ampak jih je ob koncu septembra začel zamenjavati pravi denar – slovenski tolar. Novi tolarji so bili tiskani v Angliji na kakovostnem papirju in z vso potrebno zaščito ter jih ne bo tako lahko ponarejali kot so ponarejali tolarje-bone. Medna-

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

rodno mnenje je, da je slovenski tolar med najlepšim papirnatim denarjem na svetu.

V **LJUTOMERU** je bil letošnji občinski praznik prvič posvečen obletnici prvega slovenskega tabora iz leta 1868. Udeleženci so bili s posebnimi predavanji seznanjeni o pomenu taborov preteklega stoletja, ki so imeli velik vpliv na razvoj narodne zavesti med Slovenci. Tudi pomen Prlekije je bil posebej poudarjen, saj je iz tega koščka slovenske zemlje izšla cela vrsta znanstvenikov mednarodnega pomena.

Letošnje ljutomerske prireditve, ki je bila turistično zabavna in prosvetna obenem, se je udeležilo nad deset tisoč ljudi.

RIBNICA je letos "na debelo" praznovala. Prav ob 500-letnem jubileju odkritja Amerike, ki ga praznuje ves svet, je tudi sama praznovala pomembno 500-letnico. Ravno v letu 1492 ji je namreč cesar Friderik III. podelil dovoljenje, da so smeli prodajati svojo suho robo po vsem cesarstvu. To pa res ni kar tako in Ribničani so na to tudi ponosni. Za letošnje praznovanje so v letnem gledališču ribniškega gradu pripravili igro "Kuge, lakote in vojske reši nas . . .", dalje tudi ogled plesov iz baročne in renesančne dobe, pa tudi Koširjev "Ribniški ciklus" – podobe v lesu. Vrstila so se številna tekmovanja, od rokometu do šaha. V farni cerkvi so izvajali Gallusovo mašo, bogoslužju pa je sledil sejem s parado godbenikov in pevcev, krošnjarjev, piščalkarjev in številnih drugih skupin. Seveda za to slavje tudi narodnih noš ni manjkalo.

NA ŠT. JOŠTU nad Kranjem stoji zdaj Finžgarjev dom – nekdanja stara mežnarija, seveda lepo preurejena. Na razpolago ima trideset ležišč ter dvorano za mladinska srečanja. Tu bodo za mladino duhovne vaje. Dom so blagoslovili v začetku septembra in pred kapelo po bogoslužju zaigrali Finžgarjevo igro "Veriga". Poleg mežnarije so obnovili tudi notranjost cerkve in kapelo Marije Snežne.

PAVLE ZIDAR je nepričakovano umrl 12. avgusta v ljubljanski bolnišnici, sredi ustvarjanja, star komaj šestdeset let. Rojen je bil 6. januarja 1932 na Javorniku pri Jesenicah kot Zdravko Slamnik – Pavle Zidar je njegovo pisateljsko ime. Med povojnimi slovenskimi literarnimi ustvarjalci se je dvignil na vrh leposlovnega ustvarjanja, saj je izdal nad šestdeset knjig romanov, povesti in novel ter sodeloval pri številnih revijah in založbah. Leta 1987 je prejel pokojnik najvišje slovensko kulturno priznanje: Prešernovo nagrado.

DRUŽINA POJE je že tradicionalna prireditev v Andražu nad Polzelo, na kateri nastopajo pojoče družine. Letos je bilo na prazniku petja prijavljenih kar 19 pevskih družin, med njimi dve iz zamejstva: ena iz Benečije in druga iz Števerjana. Prireditev privabi

vsako leto nekaj tisoč poslušalcev in ljubiteljev lepega domačega petja. Pred dvema letoma je v Andražu nastopil tudi takratni premier prof. Lojze Peterle s svojo družino.

P. SIMON AŠIČ, znani stiški domači zdravnik in pisatelj več knjig o domačem zdravljenju, je 25. avgusta zaključil svoje bogato življenje. Od 86 let jih je 68 podaril Bogu kot cistercijan, beli menih, od teh pa 62 kot duhovnik. Pogrebno mašo je vodil v Stišni nadškof Šuštar ob somaševanju šestdesetih duhovnikov. Stiški opat se je pokojniku v poslovnem govoru zahvalil za njegovo nesebično in veselo služenje Bogu in bližnjemu.

NA LETOŠNJI OLIMPIJADI v Barceloni je prvič nastopila tudi samostojna Republika Slovenija. Zastopalo jo je 35 tekmovalcev. Bronasto odličje so prejeli veslači z Bleda na tekmah v dvojcu brez krmarja in četvercu brez krmarja. — Iz zamejstva pa je bila v italijanski reprezentanci tržaška jadralka Arianna Bogatec, ki je zasedla osmo mesto na skupni lestvici razreda "Evropa".

PRAV JE, da bomo Slovenci počastili našega velikega mojstra Plečnika s stalno razstavo na gradu Fužine v Ljubljani. Ta pomeni celovito predstavitev življenjskega dela tega našega velikega svetovnoznane arhitekta. Narodna galerija v Ljubljani pa je letos nudila ogled razstave Gaudi — Plečnik, ki je primerjala Plečnikove dosežke s katalonskim arhitektom Gaudijem. Oba sta bila globoko verna in oba sta pojmovala umetniško delo kot poslanstvo in dolžnost.

DOLGOVI bivše Jugoslavije znašajo skupaj približno 3,8 milijarde dolarjev. Kljub temu, da bi radi upniki bivše Jugoslavije celotni jugoslovanski dolg naprtili Sloveniji, je ta že večkrat jasno povedala, da je pripravljena plačati le približno 1,7 milijarde dolarjev, kar je 20% zveznih dolgov in v sorazmerju z njenim nekdanjim deležem v brutoproduktu pokojne Jugoslavije.

BEGUNCEV je v Sloveniji že 75.000, kar predstavlja 3% vsega prebivalstva A Slovenija ni dobila nobene zunanje pomoči zanje, razen nekaj skromnih da-

rov nekaterih zasebnih tujih karitativnih organizacij. In pa nabirk slovenskih izseljencev po svetu, ki so bile iskreno dobrodošle, pa vendar kaplja v morje. Združeni narodi, njih Sklad za begunce, niso nič prispevali k ublažitvi tega problema. Mednarodni dejavniki se počasi ogrevajo za misel, da bi zgradili begunska taborišča za begunce iz BiH na varnih območjih njihove domovine.

V DUTOVLJAH so letos obhajali že dvajseti praznik terana in pršuta. Poročilo pravi, da so bili domiselni kmečki vozovi ob spremljavi mažoret iz Povirja in godbe na pihala iz Divače. Za najlepše vozove pa so bili proglašeni tisti s pravo kmečko hišo, pa z žetvijo in mlatvijo in voz, na katerem so mladi okopavali trte. Zanimiva je bila razstava sodov, čebrov in škafov ter drugega posodja za vino.

RAZKRIŽJE je boleča rana, ki že dolgo zaudarja in je zadnji čas, da Cerkevno vodstvo zagrebške in mariborske škofije kaj ukrene. Župnija je na slovenskem ozemlju, spada pa pod zagrebško nadškofijo. Velika večina faranov govori slovensko, bogoslužje pa je bilo doslej v hrvaškem jeziku. Nedavno so slovenski verniki iz protesta zapečatili cerkvena vrata in na zvoniku razobesili slovensko zastavo. Za enkrat je prišlo ob pogovorih med škofijama do te rešitve, da bo slovenski duhovnik iz mariborske škofije prihajal ob nedeljah v Razkrižje. Imel bo v slovenščini mašo in tudi verouk za slovenske otroke.

"PREMIKI", Janševa knjiga o vojnih dneh v Sloveniji je izredno zanimiva in se bere kot roman. Doma pa še vedno razburja duhove. Na dan so namreč prišla imena politikov, ki so trobili v jugoslovanski rog in jim osamosvojitve Slovenije ni bila pogodu.

Knjiga je tudi razkrila, da je nekdo iz samega vrha slovenske politike povedal tujemu predstavniku tajni datum (25. junij) oklica samostojnosti, ki je bil državna tajnost, zaščitena po zakonu. Vlada je namreč dan osamosvojitve prestavila en dan prej ter je s strogo tajnostjo hotela preprečiti protimere jugoslovanske vlade in vojske. Iz konteksta se da sklepati, da bi naj to bil Ciril Zlobec, član predsedstva in bivši član CK KPS.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

ŽIVLJENJSKO KRŠČANSTVO

BOLNIŠKO MAZILJENJE

BOG želi biti človeku blizu ob vseh pomembnih dogodkih njegovega življenja. Že ob začetku zemškega romanja ga želi obdariti s posebno milostjo. Po zakramentu krsta Bog ponudi človeku roko prijateljstva. Tudi želi biti blizu vsem preizkušanim ljudem v času bolezni, trpljenja in še zlasti takrat, ko se človek pripravlja na zadnji korak v tem življenju. V teh trenutkih se mu približa po zakramentu **b o l n i š k e g a m a z i l j e n j a**.

Med ljudmi se vedno najdemo precej takih, ki imajo zakrament bolniškega maziljenja za tisto "zadnje" v življenju. Že izrazi sami, ki smo jih uporabljali včasih za ta zakrament, kažejo na to: poslednje maziljenje, zakrament umirajočih, sveta popotnica... Mnogi mislijo še zdaj: Ko nekdo prejme ta zakrament, je na vrsti njegova zadnja ura in smrt. "No, ta je že zrel: v sveto olje so ga dali," se pogovarjajo med seboj.

Zakrament bolniškega maziljenja je najprej namenjen bolnikom, nato umirajočim. Če to zavestno sprejmemo, je lažje razumeti pomen tega zakramenta. Duhovnik žal res velikokrat pride do bolnika šele takrat, ko je njegova pot v večnost že zapečaten. Pozabljamo, kakšen pomen ima podelitev tega zakramenta.

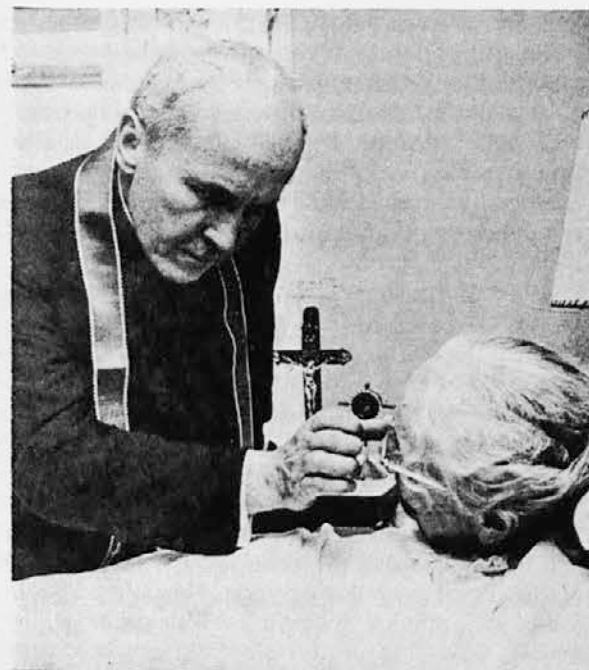
Duhovnik, ki so ga kot hudega bolnika že "odpisali", pripoveduje, kako je on sam doživljal prejem tega zakramenta: "Pri meni je bil duhovnik. Bog me v moji najtežji uri ni pustil samega. Sedaj čakam, kaj bo prišlo. Prezvela sta me spokojnost in mir, ki me več ne zapustita. Da je pred vrati večnosti človek lahko tako miren, bi si prej nikoli ne upal niti misliti. Varnost in vdanost prebivata v moji duši. To doživljam kot neposreden učinek spovedi, v kateri sem očistil svoje življenje, in pa bolniškega maziljenja. V tistem trenutku so verjetno veliko molili zame: čutil sem se varnega. Nekdo me je držal, sprejet sem bil v Boga, ki je bil pri meni. Tako daleč sem bil, da mi je bilo dobrodošlo

vse, karkoli bi že prišlo. Vedel sem, da me Bog čaka v polnosti svojega veselja in sreče, ko pride moja ura."

Jezus je v času svojega javnega delovanja pogosto srečeval bolnike. Prisluhnil je njihovim bolečinam, jih tolažil, ozdravljaval in jim odpustil grehe. Ob srečanju z njim so bolniki dobili novo upanje in tudi njihova vera se je okrepila. Kar je delal sam, je naročil svojim učencem. Apostoli so njegovo delo nadaljevali in apostol Jakob v zvezi s tem spodbuja vernike: "Če je kdo med vami bolan, naj pokliče starešine Cerkve in naj molijo nad njim ter ga v Gospodovem imenu mazilijo z oljem. Molitev, porojena iz vere, bo bolnika rešila in Gospod ga bo okreпил; če je v grehah, mu bodo odpuščeni" (Jak 5, 14-15). Te apostolove besede veljajo za postavitev zakramenta svetega maziljenja.

O pomenu tega zakramenta preprosto in nazorno piše molitvenik Kristijan moli: Srečanje z Jezusom v zakramentu bolniškega maziljenja okrepi bolnika v veri in upanju. Podari mu moč, da vidi in prenaša svojo bolezen kot voljo Očeta, ki ga ljubi. Obvaruje ga malodušnosti in obupa. Podari mu potrpežljivost in notranji mir. Zato je prav, da ta zakrament prejmejo vsi resni bolniki, ki so zaradi slabosti ali bolezni oslabele. Ni potrebno, da so že v nevarnosti za življenje. Ta zakrament je najprej namenjen bolnikom v pomoč. Zato ne smemo odlašati do zadnje minute življenja. Tudi za ta zakrament je potrebna vera; sam po sebi ne more delovati. Zakrament se podeli tudi tistim bolnikom, ki so izgubili zavest, a so v življenju imeli željo spolnjevati božjo voljo in so živeli vsaj v neki povezavi s Cerkvijo.

"PO TEM SVET
MAZILJENJU
IN SVOJEM
DOBROTNEM
USMILJENJU
NAJ TI GOSPOD
POMAGA Z MILOSTNO
SVETEGA DUHOVNIŠ
ODPUSTI
NAJ TI GREHE
TE REŠI
IN MILOSTNO
POŽIVI! AMEN

Zakaj maziljenje? Že v starih časih so olja in mašila uporabljali za raznovrstne namene. Z oljem so lajšali bolečine, zdravili rane, krepili utrujene ude, hladili kožo. Usmiljeni Samaritanec iz evangeljske prilike vlije olje v rane napadenega popotnika. Tako ima olje pri maziljenju bolnika poseben pomen že po svoji naravi. Kot pri krstu in birmi ter duhovniškem posvečenju, tako tudi pri tem zakramentu postane maziljenje z oljem znamenje za podelitev posebne božje milosti.

Kdo in kdaj naj bi prejel ta zakrament? V župniji Marijinega oznanjenja v Ljubljani, kjer sem bil zadnjih nekaj let, sem se v zakristiji večkrat srečal z ljudmi, ki so se odpravljali v bolnišnico na operacijo. Čutili so, da so potrebni božje pomoči, zato so sami prosili za zakrament maziljenja. Na vsakoletnem srečanju bolnikov smo prav tako mazili tiste, ki so to želeli. Bolnike, ki smo jim za prve petke nosili sveto obhajilo, smo mazili pred večjim praznikom enkrat v letu. Naloga domačih je, da onemoglim in bolnim omogočijo nadaljevanje verskega življenja na domu, da vsaj od časa do časa lahko prejmejo zakramente. Kjer imajo to skrb in se zavedajo te svoje odgovornosti, navadno poznajo in cenijo vrednost tega zakramenta.

Kako se ta zakrament podeljuje? Duhovnik bolniku, ki je pripravljen na prejem zakramenta, lahko najprej razloži, da Bog po tem zakramentu ozdravlja ali vsaj pomaga, da lažje prenaša bolezen, in odpustča grehe. Po molitvi, spovedi (če je potrebna), branju

božje besede in prošnjah duhovnik moli zahvalno molitev nad oljem. Nato z bolniškim oljem mazili bolniku čelo in dlani ter medtem izgovarja: Po tem svetem maziljenju in svojem dobrotnem usmiljenju naj ti Gospod pomaga z milostjo Svetega Duha. Odpusti naj ti grehe, ter reši in milostno poživi! Tudi molitev, ki sledi maziljenju, je pomensko bogata: Gospod Jezus Kristus, sprejel si našo človeško naravo, da bi nas odrešil in bolne ozdravil. Naj ta bolnik (bolnica), ki smo ga (jo) v tvojim imenu mazili s svetim oljem, ozdravi na duši in na telesu, Vrni mu (ji) moč in ga (jo) potolaži, utri ga (jo), da bo bolezen premagal(a). Pomagaj mu (ji), da bo poln(a) zaupanja svoje trpljenje združeval(a) s tvojim trpljenjem.

Z zakramentom svetega maziljenja želi Jezus dati tudi pomoč bližnjega. Morda si je za to nalogo izbral ravno tebe. Bolan sem bil in ste me obiskali, bo lahko enkrat rekel tudi tebi. Bolezen je križ, ki ga bolnik velikokrat ne more sam nositi: potrebuje pomoč, oporo, nekoga, ki mu je blizu.

Ko se srečuješ z družinami, ki imajo v hiši bolnika, lahko opaziš, da je to včasih pravi blagoslov za vse domače. Včasih so govorili, da nas mrtvi živeti uče. Če to drži za mrtve, drži morda še bolj za bolnike. Za mnoge so trenutki, ki jih posvetimo bolnemu, najbogatejše doživetje v življenju. Nismo le mi bolnemu v oporo – še večkrat je on nam. S svojo notranjo močjo dviga tiste, ki se ob njem opotekajo. Te notranje moči pa ni brez božjega blagoslova. Je božji dar za ves svet, ki ga pa velikokrat ne znamo ceniti.

Čas bolezni, bolečin in trpljenja je čas, v katerem se človek lahko najbolj približa Kristusu. Ta Kristus pa je najprej križan, tako tudi človek, ki mu sledi. Da ta ne bi omagal in obupal, mu prihaja Kristus naproti s posebnim blagoslovom, milostjo. Tako bi morali razumeti zakrament bolniškega maziljenja.

P. TONE

SV. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

NAŠIH POKOJNIH nisem mogel vseh objaviti v prejšnji številki in zdaj nadaljujem dolgo vrsto:

DARKO ŠKOBERNE je umrl dne 25. julija letos v Wollongongu. Rojen je bil v Polzeli, živel pa je ves čas do odhoda po svetu v Št. Petru v Savinjski dolini. Poročen je bil z Ano Podgoršek in poleg nje zdaj zapuščča tudi sina Marka in sestro Ružo por. Oder, v domovini pa brata-dvojčka Mirka. Pokopan je bil na pokopališču v Dapto, NSW.

ANTON PISK je umrl 19. avgusta v Newcastleu, živel pa je v Waratah, NSW. Rojen je bil 11. novembra 1922 v Grgarskih Ravnah na Primorskem. Zapuščča sestro Zorko por. Bitežnik, ki je prišla s sinom Darkom na njegov pogreb iz Kanade. Pogrebna maša za pokoj Antonove duše je bila opravljena 31. avgusta v Adamstownu, pokopan pa je bil na pokopališču Sandgate (Newcastle, NSW).

TEREZIJA OTOREPEC je umrla v začetku avgusta v New Lambton (Newcastle). Rojena je bila pred 80 leti na Bledu. V Avstralijo je prišla 21. junija 1949 na ladji "Ane Salen". Mož Jakob je umrl leta 1983. Njeno dekliško ime je bilo Ulčar. Zapuščča hčerko Lojzko por. Kern in sina Andreja, ki živi v Canberri.

ROZA TOMŠIČ, r. Rakušek je zaključila svojo zemsko pot v Westmead bolnišnici 24. avgusta 1992. Rojena je bila v vasi Magozd pri Kobaridu 26. novembra 1926. V Avstralijo je prišla leta 1957 ter se nekaj let kasneje v Paddingtonu poročila z Jakobom Tomšičem, po rodu iz Trnja pri Pivki. Poleg njega zdaj zapuščča sina Borisa (poročen z Gail Twrdy) in sina Adrijana, v domovini pa še brata Mirka. Pokojnica je rada prihajala v slovensko cerkev ter je sodelovala pri raznih naših karitativnih in družabnih prireditvah. Pogrebno mašo smo imeli Merrylandsu 27. avgusta, pokopana pa je bila na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu.

MARIJA KUŠČER r. Cenčič je umrla 28. avgusta v Eversleigh bolnišnici v Petershamu. Doma iz Borjan pri Kobaridu je bila tam rojena 21. septembra 1928. V Avstraliji je bila skoraj deset let zaposlena pri kapucinih v Leighhardtu. Bolna je bila okrog deset mesecev. Pogrebna maša za pokoj njene duše je bila v Leighhardtu, njeno truplo pa je našlo zadnji dom na zemlji na našem novem delu pokopališča Rookwood. Zapuščča sina Edvarda.

SREČKO BASIOLI je umrl 28. avgusta letos v Ulladulla, NSW, živel pa je s svojo družino v Earlwoodu. Rojen je bil 26. marca 1933 v vasi Sali na Dolgem otoku. Poročen je bil z Ivo Prosen, po rodu iz Trpčan pri Ilirski Bistrici, in sta imela tri hčerke. Pokopan je bil na pokopališču Botany, kjer že več let počiva njegov sin.

MAGDA HREŠČAK r. Čuk je umrla v Strathfieldu, NSW, dne 15. septembra 1992. Rojena je bila 18. julija 1897 v Trebčah pri Trstu kot hčerka Ernesta in Marije. Poročila se je z Milanom, doma iz Ilirske Bistrice, ki je umrl v Sydneyu pred enajstimi leti. Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi v petek 18. septembra, pokopana pa je bila na starem delu našega pokopališča v Rookwoodu v grob pokojnega moža. Zapuščča hčerko Aleksandro por. Lajovic in Nevo por. Durlak, v Argentini pa sestro Gabrijelo por. DeSugo.

Vsi pokojni naj počivajo v božjem miru, žalujočim sorodnikom pa iskreno sožalje ob težki izgubi!

TRIJE KRSTI še niso bili omenjeni v naši kroniki: **Emma Rose Ventrella**, Doonside, NSW. Oče Steve, mati Zdenka r. Joželj. Botrovala sta Joseph in Kristina Kovačič. – Merrylands, 30. avgusta 1992.

Daniel Stephen Kolenko, Greystanes, NSW. Oče Stephen, mati Leonie r. Petersen. Botra sta bila Alex in Debbie Vescio. – Our Lady Queen of Peace, Greystanes, 9. avgusta 1992.

Olivia Victoria Maurice, Chatswood, NSW. Oče je Rihard, mati Yvette r. Kurman. Botra sta bila Jadran Daniel Maurice in Erica Ferrugio. – St. Mary's, North Sydney, 14. junija 1992.

Krščenim malčkom in njih družinam naše najboljše želje na pot v življenje!

POROKE: Marko Kroke, St. Johns Park, NSW, sin Petra in Ivica r. Tekavec. Rojen in krščen pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, in **Sharon Patricia Aspinall**, hčerka Darryla in Barbare r. Jeffry. – Župna cerkev Karmelske Matere božje, Mt. Pritchard, NSW, dne 1. februarja 1992.

Christopher James Coady, Albury, NSW, sin Patri-

ka in Mary r. Kennedy, in **Danila Križman**, Albury, hči Alojza in Frančiške r. Lenassi, rojena v Bankstownu ter krščena v Paddingtonu. Za priči sta bila Michael Coady in Juanita Stockwell. — Merrylands, 9. avgusta 1992.

Andrej Gerard Konda, North Strathfield, NSW, sin Antona in Anice r. Redek, rojen v Sydneyu ter krščen v Paddingtonu, in **Olga Marija Gomboc**, South Wentworthville, NSW, hčerka Vladimirja in Urške r. Primožič, rojena v Sydneyu ter krščena v Villawoodu. Priči sta bila Marko Konda in Gordana Dundovič. — Merrylands, 12. septembra 1992.

Maria Kristina Vojska, Burwood, NSW, hči Florija in Kristine r. Jug, rojena v Parramatti in krščena v Rydalmere, in **David Lawrence Nelson**, rojen v Natalio, Victoria ter krščen v Ocean Grove, Victoria. Priči sta bila Diana Vojska in Andrew Nelson. — St. Mary's, Mulgoa, NSW, 3. maja 1992.

Boris Paul Kobal, Seven Hills, NSW, sin Ivana in Frančiške r. Pavlovec, rojen v Eastwoodu ter krščen v Paddingtonu, in **Renata Sušanj**, Granville, NSW, hčerka Ivana in Ljubice r. Bilušič, rojena v Ljubljani in krščena v Mengšu. Priči sta bila Mario Car in Sonja Kolar. — Merrylands, 19. septembra 1992.

Vsem gornjim parom in tudi drugim v bližnji preteklosti poročenim, čestitamo k sklepitvi svetega zakona!

MIKLAVŽEVANJE soupada z zaključkom naše Slomškove šole. Imeli ga bomo v dvorani po maši na nedeljo 6. decembra. Vendar smo sklenili na sestanku župnijskega sveta, da tokrat ne bo piknika, ampak le nastop otrok Slomškove šole in Miklavževo obdaruvanje. Darove prinesite pred mašo v sobo za odrom dvorane. Materam se ta dan priporočamo za pecivo.

SREČANJE upokoencev in bolnikov v organizaciji naše molitvene skupine bo spet v četrtek 10. decembra. Obvestite se med seboj! Pomagajte s prevozom tistim, ki ga nimajo in bi zato morali ostati doma.

ŠE ENKRAT omenjam **DUHOVNO OBNOVO ZA ŽENE**, ki bo na Mt. Schoenstatt, Mulgoa, NSW, od petka 11. decembra do nedelje 13. decembra. Prijave sprejemamo v zakristiji, ali pa se prijavite telefonsko Danici Petrič, številka 688-1019. Duhovno obnovo bo vodil p. David Šrumpf, ki pride namesto napovedane p. Krizologa iz Slovenije pomagat za praznike.

P. VALERIJAN

P. Valerijan mi je obljubil dodatek k temu, kar mi je predčasno poslal, pa je žal z infarktom obtičal v bolnišnici. Želimo mu, da bi kmalu okreval in se vrnil k svojemu delu. Za dve nedelji ga je nadomeščal pater Toni iz Melbourne. Mi vsi pa vključujmo p. Valerijana v svoje molitve! — Urednik

POMLAD

Najlepša si od vseh lepot,
kraljica ti zelena,
obraz je tvoj mladosti dan
— na svetu si le ena.

A mnogo je še praznih polj,
kjer nisi se razcvela
in mnogo hrepenečih src,
da bi jih ti ogrela.

Postani topla vsem ljudem,
kot ljubav materina,
naj te dobé, kjer sonca ni,
kot te je — domovina!

IVAN LAPUH

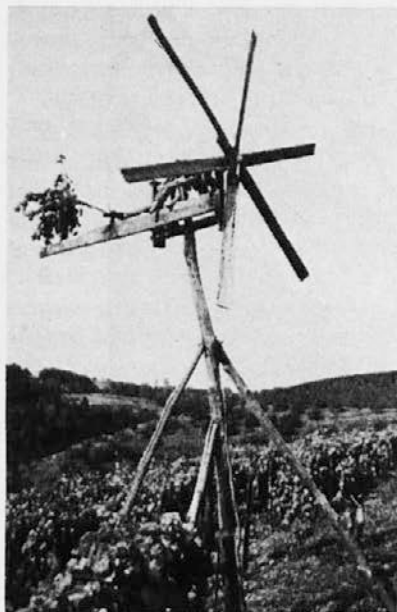
Evropa prehaja v zimo,
Avstralija pa na pomlad

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$40.— Jože Žužek; \$38.— Dino Rupnik; \$26.— Toni Šircelj; \$20.— Ivan Legiša; \$16.— Pepi Ujčič; \$12.— Alojz Čebokli; \$10.— Anna Kakša, Tatjana Tee, Dr. Mihael Colja, Marija Paunič, Kattie Dodig, Marija Podgornik, Mira Pintar, Franc Ižanc, N.N.E., Uršula Dubrovič, Jože Žugič; \$9.— Meri Železnik, Ivan Horvat; \$6.— Lidija Bole, Jože Stres; \$5.— Franc Žerial, Josip Burlovič, Jože Brodnik, Anton Mršnik; \$4.— Martin Toni, Branka Oman; \$2.— Franc Križman, Anton Vidmajer, Jože Iskra, Alojz Mavrič, Paul Šraj, Jožef Rakar, Anton Kraft, Drago Tomac.

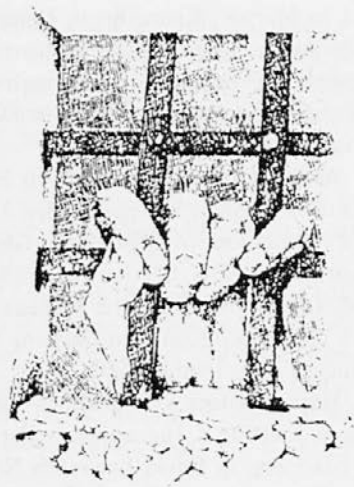
V POMOČ MISIJONOM
IN NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJOJARJEM:

\$352.50 nabirka misijonske nedelje sydneyjske slovenske cerkve v Merrylandsu; \$200.— D.T.; \$175.— nabirka misijonske nedelje melbournske slovenske cerkve v Kew; \$150.— Franc Šveb; \$50.— Mirko Šveb; \$30.— N.N. (za lačne). druž.

Za letos so opravili svoje delo . . .

MOJE CELIGE

/ČETRТА POSTAJA/

Vse sem razumel. Kazen! Nič me ni prizadelo. Radovedno sem si ogledal novo stanovanje. Nekoliko večje je bilo od prejšnjega. V prvem bunkerju so bile tri notranje stene, le stena pri okencu je bila zunanja. Ta bunker pa je bil ravno na vogalu hiše, zato sta bili dve steni zunanji, vlažni, mrzli. Tudi tu je bil dvojni pograd.

“Naj bo!” sem si mislil. “Za mamó je vredno nekaj trpeti!”

Niti slutil nisem, da bom v tem bunkerju preživel dolgih šest mesecev, od 4. januarja do 2. julija 1949. Če bi mi bil kdo takrat povedal, bi ponorel. Bil je komaj začetek zapore. Pozneje sem spoznal, da upanje dviga jetnika. Vsak dan upaš: Morda bo pa le kmalu konec.

Vem, da sem tisti dan preživel v spominih na mater in na domače. Zanj sem molil, da bi jim Bog dal moči, da bi mogli prenesti strašno preizkušnjo, ki je prišla nadnje.

Štiri dni sem imel mir, zato sem pričakoval, da se bo po srečanju z mamó vsula nova ploha vprašanj in zasliševanja. Nisem se varal.

Zvečer sem kar mirno zaspal. Čevlji so mi postali vzglavje, odejo sem pogrnil na desko in se sključil v kepo, da sem se pokrili s plaščem. Po želodcu mi je krulilo, a sem se kmalu navadil tudi na to muziko. To so bili posebni akordi, ki so se zlili v harmonijo dobrega nauka, da sem spoznal, kaj je lakota.

Sredi noči me je zbudil ropot zapahov. Privzdignil sem se in poslušal. Vrata so se odprla.

“Vstanite! Gremo!” je poklical paznik.

Tudi v ta sistem, ki so ga pozneje imenovali “ruski”, sem se moral živeti.

Zaspiš in sredi spanja te pokličejo, da si kot omamljen. Nekaj trenutkov se ne znajdeš, kje si, šele odločni paznikov glas te zdrami.

“Hitro, hitro!” je silil paznik. Tudi kasneje se je po raznih zaporih vsem paznikom vedno mudilo, mi pa smo jim hladnokrvno odgovarjali: “Boste že počakali, saj ste zaradi nas tukaj!”

Prve dni je jetnik boječ, ubogljiv, pozneje postane apatičen.

Skočil sem s pograda in sledil pazniku po stopnicah. Zdaj sem že vedel, kje je moj prostor. Ista stolica v istem kotu in za mizo kapetan Stane kot prvi večer.

Paznik me je oddal, salutiral in odšel.

Nekaj časa sva se molče motrila.

“Kragelj, danes ste videli mamo in ste se ji oglašali,” je rekel.

V teh besedah je bil očitek, na ustnicah pa porogljiv nasmeh. Po vsem životu me je spreletel srh. V meni se je rodil odpor. Z neprijaznim pogledom sem ga motril izpod čela. Kaj ta človek misli? Ali se misli norčevati iz moje matere? ! Vzravnal sem se na stolici, ga mirno pogledal in mu rekel:

“Tovariš kapetan, ali bi vi zatajili svojo mater, če bi bili na mojem mestu?” Čutil sem dolžnost, da branim svojo mater, čeprav me je posljal v slabši bunker, čeprav sem bil v njegovi oblasti.

Moje vprašanje ga je za hip zmedlo. Stisnil je ustnice, me gledal, kimal z glavo in rekel: “Kragelj, še marsikaj bo treba zatajiti v tej hiši.” Ne vem, kaj je s tem mislil. Ali je mislil na moje versko prepričanje, na duhovništvo, morda na ugodnosti svobodnega človeka, res ne vem. Ali pa je bil odgovor v zagati. Morda se je spomnil na svojo mamo.

“Ne vem, kaj mislite,” sem mu rekel, “vem pa, da svoje matere ne bom nikoli zatajil!” Te besede so bile odločne, prepričevalne. Izrekel sem jih z nekim ponosom, ker sem vedel, da z njimi branim čast svoje matere.

Po kratkem premoru je sledilo zasliševanje. Bil je še kar skromen. Od enajste ponoči do ene po polnoči.

NOVA ZASLIŠANJA

KMALU sem se navadil na novi red: ponedeljek, sreda in petek. To so bili moji dnevi. Sredi noči od enajstih do dveh. Vedno isti ukazi: Vstanite, pojdimo! vedno iste stopnice, ista stolica. Koraki pa so bili vedno težji. Tudi moči so pešale. Paket, ki ga je mama prinesla, je ostal nekje v omari. Vsak ponedeljek so sestre izročile paket. Sprejeli so ga, šest tednov zaporedoma, meni pa niso nič dali. Bil sem lačen, umazan. Perilo je postajalo črno, dobilo je zadah. Brada je rastla. Kocine so neprijetno zbadale. Lasje so mi zlezli na vrat, da sem postal pred časom dolgolasec. Začel sem opazovati svoje roke, ki so spreminjale barvo. S palcem in kazalcem desne roke sem meril levo zapestje. Vedno tanjšje je postajalo, dokler ga nisem objel. Lakota in mraz polagoma črpata moči.

Nekega dne sem ponižno prosil paznika Evstahija za skorjico kruha. Beseda ni konj, sem si mislil. Vedel sem, da je tudi njim odmerjeno.

“Bom pogledal,” je rekel. Ni le pogledal, tudi prinesel je. Nekaj suhih, trdih skorjic in krajček kruha.

“Skrijte!” je naročil in hitro zaprl vrata.

Z obema rokama sem zagrabil skorjico kruha. V ustih sem začutil slin. V naglici sem se pazniku zahvalil. Najrajši bi ga objel.

Dnevi so se po polževo vlekli. Vsak dan daljši so postajali. Tudi zasliševanja so se vlekla v neskončnost. Kam bo vse to pripeljalo?

Nekega dne sem opazil, da kapetana Staneta ni več. Njegovo mesto

D. in M. Stanič (namesto venca na grob Mrs. Magdi Hreščak in Mrs. Rozi Tomšič); \$20.— Angela Fatur (za lačne); \$10.— Lucija Miklavec (za lačne), M. Ferfolja (za lačne v Somaliji), Tinka Urh.

MATERI TEREZIJJI

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$10.— M. Ferfolja.

ZA OBNOVO

ROMARSKEGA DOMA

NA SVETI GORI:

\$100.— C.Š.

ZA VZGOJO

NAŠIH FRANČIŠKANSKIH

BOGOSLOVCEV:

\$300.— Ob Frančiškovi nedelji sydneyska slovenska cerkev v Merrylandsu, melbournska slovenska cerkev v Kew; \$200.— Alfred Brežnik.

VSEM DOBROTNIKOM
NAJ BOG STOTERO POVRNE!

Slovenija

Moja dežela

SLOVENSKA škofovska konferenca je v zvezi z bližajočimi se volitvami v Republiki Sloveniji (bodo 6. decembra letos) izdala posebno izjavo, v kateri naroča vsem slovenskim katoliškim vernikom in drugim državljanom doma in po svetu, naj se volitev udeležijo. To je dolžnost, ki izhaja iz soodgovornosti za skupno blaginjo. Slovenski škofje pišejo, da nimajo namena nagoovarjati, katero določeno stranko naj volijo člani Cerkve in drugi državljani, po njihovem mnenju pa je prav, da volimo tiste, od katerih lahko pričakujemo, da bodo podpirali družino, lajšali bremena materinstva in očetovstva ter omogočali primerno moralno ter versko vzgojo

Lanišče blizu Ljubljane

otrok in mladine. Prav tako moramo misliti na blagor brezposelnih, invalidov, bolnikov in upokojencev. Končno nam kristjanom ne more biti vseeno, kakšen odnos ima kakšna stranka do krščanskih vrednot in koliko omogoča Cerkev, da te vrednote oznanja in zanje vzgaja, pišejo slovenski škofje v izjavi o volitvah.

* * *

Ob Peterletovem pripovedovanju o političnih razmerah v Republiki Sloveniji danes, je po njegovem odhodu prišlo do vprašanja, kako z naše strani pomagati krščanskim demokratskim silam, pa četudi na skromen način. Ideja je bila uresničena na ustanovnem sestanku dne 15. oktobra v verskem središču v Kew: rojeno je bilo DRUŠTVO PRIJATELJEV SLOVENSkih KRŠČANSKIH DEMOKRATOV. Častni predsednik je Miša Lajovic, bivši avstralski senator, predsednik Ivan Mejač, blagajnik Anton Urbas, tajniške posle pa ima urednik Misli. Članarina je dva dolarja letno, hvaležno sprejeti pa so darovi od članov in nečlanov v pomoč krščansko-demokratskim silam v naši rodni domovini. Dežela pod Triglavom je stoletja krščanska — naj taka ostane tudi kot samostojna država!

Kjerkoli v Avstraliji — povabljen si, da se pridružiš kot član ali s svojim darom. Naslov: P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101.

* * *

NOVA SLOVENSKA ZAVEZA je ime društvu, ki je bilo ustanovljeno v Ljubljani in ima namen povezovali vse bivše domobrnce in

je zasedel kapetan Pavle. Nizek človek z majhno brazgotino na obrazu. Spoznala sva se ponoči pri zaslišanju. Videl sem, da ni niti senca kapetana Staneta. Včasih se je trudil, da bi bil hud, tudi zakričal je. Najbolj smešne pa so bile njegove kretnje, ki so bile vse izumetničene, narejene. Nikdar niso bile v skladu z besedami, ki jih je izgovarjal. Stane pa je bil ustvarjen za policista. Strog, mrk obraz, nekoliko zaripel, prodiren pogled, sarkazem, trdi koraki, igračkanje s pištolo, zvita vprašanja, zastraševanje, nenadoma prijaznost, ki se kmalu sprevrže v še hujšo krutost. Zdelo se mi je, da vidim pred seboj esesovca, ki se igra s svojo žrtvijo. Velikokrat sva se srečala. Nekoč sem ga vprašal, ali je že videl Mohorjev koledar. Želel sem, da bi prebral črtico, ki sem jo napisal in poslal uredniku Finžgarju. V črtici sem opisal, kako me je zasliševal italijanski brigadir karabinerjev zaradi igrice, ki sem jo priredil v domači vasi. Povedal sem mu naslov črtice, ker sem se podpisal s psevdonimom.

Neke noči je imel koledar na mizi. Listal je po njem in se ustavil pri naslovu "Iskra veselja". Gledal je ime.

"Kragelj, koliko ilegalnih imen ste imeli?"

"Kako to mislite?" sem vprašal.

"Zakaj ste se podpisali Jurij Kuk?"

"Oprostite, to ni ilegalno ime, to je psevdonim."

"Zakaj pa se niste podpisali s pravim imenom? Vas je bilo sram? In s tem, kar ste napisali, ste hoteli zakriti svoje zločine!?"

"Napisal sem, kar sem doživel," sem mu odgovoril.

Kje pa ste prej objavljali svoje spise?"

"Zbiral sem narodno blago in sem nekaj stvari objavil v Goriški pratiki, nekaj pa v Mentorju in Goriškem Mohorjevem koledarju. Veliko pa ni bilo mogoče, ker pod fašizmom nismo imeli slovenskega tiska."

"Kaj pa v nemških in domobrskih časopisih? O čem ste pisali? Kragelj, kdo je napisal članek o kaplanu Slugu?"

Priznal sem mu, da jaz. Nov corpus delicti!

"Zakaj pa ste to napisali?"

"Ker sva bila sošolca od prvega razreda osnovne šole do zadnjega letnika teologije in sem prepričan, da se mu je zgodila krivica."

"Ali niste nič slišali o žrtvah v Cerknem?"

"Slišal sem in tudi bral, kar so z letaki razširili po Goriškem. Vsi, ki so poznali Piščanca in Slugo, so se zgražali nad tem, ker sta bila oba priljubljena pri ljudeh. Piščanc je bil tudi priznan pesnik, saj je objavljaval svoje pesmi tudi v Mladiki in Domu in svetu. Sluga sem predbro poznal. Bil je vseskozi zaveden Slovenec. Po njegovem umoru nisem več zaupal geslom, ki jih je razglašala OF. Spoznal sem, da se za tem gibanjem skriva komunizem bolj kot narodno gibanje. Vrh tega me je hudo užalilo, ker so mi prepovedali poučevanje v slovenski šoli. Takoj po kapitulaciji Italije sem priskrbel otrokom berila in računice in jih učil skoraj dve leti. Učil sem jih pisati, brati in računati. Nisem jih navduševal za nobeno politiko, ker se mi je zdelo bolj potrebno, da bi se otroci po letih italijanske šole naučili vsaj brati in pisati po slovensko. Globoko sem se čutil prizadetega, ko mi je prinesel prepoved človek, ki je bil do kapitulacije Italije črnosrajčnik in celo tolmač pri

Nemcih. Potem pa je kar čez noč spremenil barvo in je postal prvi narodnjak. Vse to je v meni rodilo odpor.”

“In vas pripeljalo do izdajstva!” je zakričal.

Začutil sem, da je pozabljeno vse, kar smo slovenski duhovniki naredili na Primorskem v dolgih letih fašističnega preganjanja. Nenadoma smo postali sovražniki ljudstva, izdajalci. V svobodni domovini nismo smeli javno opravljati duhovniškega poklica brez dovoljenja Odseka za notranje zadeve, brez tako imenovanega pristanka. Ni bil več škof pristojen za to, ampak Udba. Nismo smeli pobirati miloščine za potrebe cerkve, nismo smeli v šoli poučevati verouka. Za vse to je bilo treba ponizno prositi vsemogočno Udbo in od nje je bilo odvisno, kdo bo smel poučevati otroke in javno maševati in pridigati ljudem. /Dalje prih./

POKOJNIH je žal še kar cela vrsta:

O pokojnem **BRUNU FANTINU** žal še nisem mogel dobiti kaj več podatkov. Živel je v Pakenhamu, blizu Melbourn, samski in star okrog 65 let, doma pa menda iz Ljubljane. Zanimal se je, da bi prišel v Dom počitka m. Romane, malo kasneje, nekako sredi septembra, pa smo zvedeli, da je umrl.

V sredo 2. septembra je v melbournski bolnišnici sv. Vincencija podlegel možganski kapi **ALOJZ TOMŠIČ**. Bolehal je že delj časa, vendar smrti ni nihče pričakoval. Pokojnik je bil rojen v Knežaku 8. avgusta 1919 ter je prišel v Avstralijo že menda leta 1948. Tu se je leta 1963 poročil s Štefko Premrl, doma iz Dupelj (Vrhpolje pri Vipavi). Rodila sta se jima dva otroka, Tanja por. Benedetti in David, dom pa ima družina Tomšič v Strathmore Heights. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v ponedeljek 7. septembra in nato pokop na keilorskem pokopališču, na predvečer pa seveda ob krsti molitve za pokoj njegove duše.

Dne 11. septembra je na očetovi farmi v Sydenhamu nenadoma zaključil svojo zemsko pot **NIKO OMAN**, star komaj 28 let, saj je bil rojen 3. februarja 1964 in krščen v kapeli Baragovega doma. Bil je sin Nikolaja Omana in Branke r. Zore. Pred leti je imel par nesreč, ki so mu pustile posledice, da je živčno veliko trpel. Pogrebno mašo smo imeli v sredo 16. septembra v farni cerkvi sv. Vianeja v Parkdale. Grob je dobil prerano umrli Niko na cheltenhamskem pokopališču.

JOŽEF MARKEŽIČ je umrl 24. septembra na svojem domu v Campbellfieldu, po večmesečnem hudem trpljenju, a lepo vdan v božjo voljo in okrepcan s svetimi zakramenti za odhod v večnost. Doma je bil iz Istre (Reparaz), rojen 22. marca 1937 kot najmlajši v družini šestih otrok. Leta 1959 je odšel v Trst in še isto leto v septembru odplul na ladji “Toscana” proti Avstraliji. Tu je najprej živel v Geelongu pri bratu Angelu, zdaj že pokojnem. Leta 1961 pa se je preselil v

druge protikomunistične borce ter somišljenike. Vabijo rojake, ki bi želeli z društvom sodelovati. Letna članarina znaša 12 ameriških dolarjev. Društvo izdaja tudi svoje glasilo ZAVEZA, ki izhaja lepo urejevano štirikrat na leto in je vredno branja. Letna naročnina je 20 ameriških dolarjev. Naročba je možna tudi če se ne vpišete v članstvo.

Prijave za včlanjenje kakor tudi za naročbo glasila sprejema uprava MISLI.

*Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787
Fax: (03) 853 6176*

*Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054*

Melbourne in si kupil lastni dom, kjer je živel s svojo mamo. V aprilu 1975 se je poročil z Ljubo, macedonskega rodu, ter z njo zdaj zapušča tudi hčerko Marijo, njegova mati, za katero je lepo skrbel 25 let, pa je umrla leta 1987.

Rožni venec ob krsti smo imeli v nedeljo 27. septembra zvečer v pogrebnem zavodu Mulqueen v Coburgu, naslednji dan pa mašo zadušnico v farni cerkvi sv. Mateja, North Fawkner. Pokojnega Jožefa je nato veliko število istrskih rojakov spremilo do groba na novem delu fawknerskega pokopališča.

Za njim žalujejo poleg žene in hčerke tudi sestra Vera ter brata Valerij in Benito ter brat Kamil v Franciji.

STANISLAVA TUNISSEN je bila v soboto, komaj par dni pred smrtjo, pri meni na pogovoru, ker bi šla rada čim prej v naš Dom počitka. V sredo 23. septembra in naslednji dan pa se ni oglasila na telefonske klice, kar je bilo sumljivo. Res so jo našli v njenem domu v Ashburtonu mrtvo na tleh, zadeto od srčne kapi. Pogreb smo imeli iz farne cerkve sv. Mihaela, Ashbur-

ton, 30. septembra na pokopališče v Carlton, kjer že od leta 1960 počiva njen prvi mož Jože Kračina.

Pokojnica je bila rojena Dodič dne 31. marca 1920, Jasen pri Ilirski Bistrici. Datuma njenega prihoda v Avstralijo žal nimamo. Vemo, da se je po moževi smrti ponovno poročila s Holaandcem, s katerim pa sta se kmalu razšla. Zadnja leta je bila kar redno pri slovenski maši, po njej in včasih tudi čez teden, pa je pomagala v Baragovi knjižnici. Smrt je preprečila, da bi se preselila v Dom počitka – se je pa zato podala v še lepši kraj: k Bogu v nebesa. Zapušča hčerko Zdenko, ki je že poročena.

V St. Vincent's bolnišnici v Melbournu je v torek 13. oktobra v starosti 81 let umrl KAREL MEZGEC, lepo pripravljen s svetimi zakramenti za odhod s tega sveta. V Avstralijo je prišel leta 1949 ter dolgo vrsto let živel v Wollongongu, delal pa v livarni. Pred petimi leti je odšel v Slovenijo z namenom, da preživi stara leta v domovini, vendar se je po nekaj mesecih vrnil v Avstralijo in nastanil v Baragovem domu v Kew. Po rodu je bil iz Velikih Loč (Hrpelje-Kozina). Bil je bolan le nekaj tednov, šel v bolnišnico pa spet prišel domov, zadnji teden pa je bil v Domu počitka, kamor se iz bolnišnice ni več vrnil. Pokropili smo ga in zmolili za pokoj njegove duše rožni venec na predvečer pogreba, pogrebno mašo in pokop na keilorskem pokopališču pa smo imeli v petek 16. oktobra. Pokojnik je bil mirnega značaja in je bil rad sam zase, bil je globoko veren in se je redno udeleževal bogoslužja. Doma zapušča sestro, tukaj pa dve sestrični, Emo Jaksetič in Zoro Alafaci v Sydneyu, v Melbournu pa nečakinjo Danico Bizjak.

Vsem sorodnikom naše sožalje, pokojnim pa miren počitek pri Stvarniku!

+ Naj omenim visokega gosta, prof. Lojzeta Peterleta, predsednika Slovenske krščanske demokratske stranke in bivšega premierja, prvega v demokratično izvoljeni vladi. Med nami v Melbournu je bil od sobotnega kasnega popoldneva 19. septembra, pa do srede dopoldne 23. septembra. Veseli smo ga bili. Stanoval je v Baragovem domu prav po domače in upam, da je bil zadovoljen. Pri nedeljski deseti maši je bral enega izmed beril in na povabilo p. Tonija zbranim vernikom povedal nekaj besed. V dvorani pod cerkvijo pa mu je SNSViktorije pripravil odrski spored z naslovom "Pesem pomladi", pri katerem je imela levji delež Draga Gelt. Ob tej priliki je prof. Peterle predstavil novi šolski priročnik **Učimo se slovensko – prvi del**, delo treh učiteljic Drage Gelt, Magde Pisotek in Marije Penca. Ob tem je omenil, da je tega trenutka najbolj vesel, saj mu govori, da slovenstvo v Avstraliji še ne bo umrlo.

Naj se prof. Peterletu na tem mestu zahvalim za obisk. Želim mu iz srca kot katoličanu, ki se ne boji in ne sramuje pokazati svoje prepričanje, še veliko uspehov pri delu za lepo bodočnost slovenskega naroda in samostojne Republike Slovenije!

+ DAN STAREJŠIH smo letos prestavili na tretjo oktobrsko nedeljo, saj smo imeli na tretjo septembrsko med nami izrednega gosta, prof. Lojzeta Peterleta. Srečanje naših upokojencev jih je privabilo kar lepo število, pa bi jih gotovo še več, če bi dopoldne ne kazalo slabo vreme in dež. Po deseti masi so ostali na kosilu in prijetnem kramljanju v cerkveni dvorani. Pater Toni jim je pred obedom kazal skioptične slike o Sloveniji, za tombolo pa je kasneje kar zmanjkalo časa. Glavno je, da so bili vsi zadovoljni. Topla zahvala Društvu sv. Eme, ki je skrbelo za kosilo in postrežbo. Včasih je pomagala sestra Ema, zdaj pa je bilo največ dela na ramah predsednice Antonije Plesničar.

+ WALKATHONA istega dne se je udeležilo letos komaj enajst oseb, od teh sedem odraslih, od mladih pa je bila kar večina iz Geelonga. Melbournska mladina že drugo leto ne sodeluje, kar me preseneča in boli. (Nekateri se izgovarjajo, da jih pri iskanju sponzorjev gotovi Slovenci na grd način odganjajo . . .) Tako se je na mesto mladine za hojo odločil pater Tone in tudi največ nabral (602.– dolarja). Od mladih je bil pri nabiranju prvak Silvo Crtalič iz Geelonga z 293.20 dolarjev. – Skupna nabrana vsota letošnjega Walkathona je prinesla Domu počitka m. Romane 1716.20 dolarjev ter narastla na 2,016.20 dolarjev, ko so naši mladinci (Slovenian Youth Group) kasneje v dodatek prinesli ček za 300 dolarjev iz svoje blagajne. Lepa gesta in s hvaležnostjo sprejeta, moram pa priznati, da bi bil bolj vesel njihovega sodelovanja s hojo, pa četudi bi manj nabrali.

+ Ravno ob Walkathonu sem slišal nekoga reči: "Zdaj Dom počitka stoji in je brez dolga, zato ni treba več pobirati zanj . . ." S takim napačnim sklepom bi najbrž Dom ne obstajal dolgo. Hvala Bogu, da smo brez dolga, s tem pa še ni rečeno, da se bo Dom mogel vzdrževati brez darov in raznih nabirk, zlasti še, dokler ni polno zaseden. Vse take in podobne ustanove in še celo javne državne bolnišnice si pomagajo z nabiralnimi akcijami, ker vlada ne pomaga dovolj. Zato prosim vsaj za razumevanje, če je bil že dar ob Walkathonu, naši edini letni nabiralni akciji za Dom, odveč. Zaenkrat imamo predpisanega osebja v Domu več kot stanovalcev. Če ne bi računali na to in imeli nekaj denarja prihranjenega posebej za ta primer, bi začetnih težav ne vzdržali. Predolgo pa tako ne more iti, četudi ne bi radi Dom napolnili z osebami drugih narodnosti, saj vemo, da je posebne oskrbe potrebnih

rojakov še več kot za trideset sob našega Doma.

Naj ob tej priliki zaprosim, da ne nasedate lažem, ki jih nekateri širijo med vami, pa ne samo po Melbourne. Od vsakega, ki hoče v Dom, pater zahteva hišo pa menda še ves denar. Kakšen nesmisel! Sprejem v Dom tako ni patrova zadeva, ampak posebnega upravnega odbora. In pogoji za sprejem so lažji od drugih sličnih ustanov, ki hočejo vedeti točno finančno stanje prosilca, da po tem ukrepajo. V našem Domu še nihče ni bil in ne bo odklonjen, ker ima samo pokojnino, od katere sme Dom vzeti 85% in nič več. Za ostale, ki imajo prihranke, je naravno stanarina z vso oskrbo višja – 420 dolarjev na štirinajst dni – pa še vseeno zmernejša od mnogih drugih Domov. Več in natančnejše o vsem tem bo v prihodnji številki.

+ **MLADINSKI KONCERT** v priredbi vseh treh verskih središč, letos že osemnajsti vsakoletni, je tudi to leto lepo uspel. O njem berite članek na 167 strani te številke. V imenu mladine tu iskrena zahvala društvu Planica, ki je za koncert odstopilo svojo dvorano.

+ Tudi srečanje bivših fantov Baragovega doma in njegove obletnice smo imeli letos kaj pozno, šele v oktobru namesto v septembru. Igral je, kot že precej let, ansambel Karantanija. Opazil pa sem, da je plesalec vedno manj – se tudi med bivšimi Baragovci in njihovimi ženami pozna starost, da jim za ples ni več mar? Pred leti pa se je vse vrtelo... Svečk je bilo ob torti že 32, pihnil pa je vse v eni sapi – kot že tolikokrat prej – Matija Štukelj. Čestitamo, še imaš dobro sapo!

+ Krst naj v tej številki MISLI omenim en sam: Dne 13. septembra je bil pri našem krstnem kamnu krščen **Thomas Anton**. Starša sta **Robert Michael Peters** in **Nadia r. Štavar**. Družinica živi v North Carltonu. Naše iskrene čestitke!

+ Poroke moram omeniti štiri: Dne 25. julija sta si pred našim oltarjem obljubila zakonsko zvestobo **Nicola Speziale** in **Ana Prosenak**. Ženin je italijanskega rodu in rojen ter krščen v Wangarattii, nevesta pa je družine Valterja Prosenaka in Terezije r. Horvat, rojena v Springvale in krščena pri nas.

Dne 8. avgusta je p. Niko poročal par v cerkvi sv. Petra, Toorak: roke sta si podala **Robert James McCormack** in **Anna Sedmak**. Ženin je bil rojen in krščen v Angliji, nevesta pa rojena v Springvale in krščena v cerkvi Srca Jezusovega, Oakleigh. Je iz družine Pavla Sedmaka in Marije r. Mikoletič.

Na soboto 3. oktobra sta se poročila **Marcus Kruger**, po očetu nemškega rodu, in **Suzanne Prosenak**, iz znane naše družine Stanka Prosenaka, tu rojena in pri nas krščena. Poroča je bila v St. John's farni cerkvi, Mitcham.

Deseti oktober beleži poroko **Irene Maree Mikla-**

vec, iz družine **Silva Miklavca** in **Justine r. Vadnjak, Coburg**. Njen izbranec je **Ashleigh Charles Everett**. Ashleigh je bil rojen v Carltonu in krščen v anglikanski cerkvi v Frankstonu, Irena pa je bila rojena in krščena v Carltonu. Poroča je bila s posebnim nadškofijskim dovoljenjem v anglikanski cerkvi, Dingley.

Dne 17. oktobra je bila poroka v cerkvi Marije Morske Zvezde, West Melbourne. **Joseph Aquilina**, malteškega rodu, rojen v Footscrayu in krščen v North Sunshine, je dobil za svojo zakonsko družico **Diano Marijo Lovenjak**, rojeno v družini **Jožefa Lovenjak** in **Gizele r. Grah, St. Albans**, in krščene pri nas v Kew.

Vsem našim mladim parom kličemo, naj jih Bog ohrani v svoji milosti.

+ V sredo 16. septembra zvečer smo spremili na letališče še zadnjo naših sester, s. **Emo Pivk**. Dolga leta je skrbela za kuhinjo Baragovega doma, ki je zdaj tako prazna. Še naše muce jo pogrešajo, pa je ne bi mi! Naj se sestri Emi še v teh vrsticah zahvalim za dolga leta zveste službe.

Zahvala tudi **Antoniji Plesničar**, ki nam je prve dne priskočila na pomoč s kuho. Zdjaj je urejeno za zajtrk in večerjo, opoldne pa si navadno pogrevamo, kar ostane od večerje prejšnjega dne. In pa: zdaj šele vidim, koliko je vreden pralni stroj...

+ **Obisk sv. Miklavža** bo v naši dvorani na nedeljo, 1. decembra, po deseti maši. Darila prinesite pred deseto mašo za oder, ali pa že v soboto v kuhinjo Baragovega doma. **P. BAZILIJ**

Mr. Gil Freeman, ravnatelj Viktorijske šole jezikov (Victorian School of Languages) sporoča, da bo tudi v šolskem letu 1993 dana prilika za pouk slovenskega jezika. **Sobotni razred bo na UNIVERSITY HIGH SCHOOL, STORY STREET, PARKVILLE, 3052**

Kdor se še ni vpisal, ima priliko na soboto 28. novembra, zadnji čas pa bo še na prvo soboto v novem šolskem letu, 6. februarja. Za podrobnejše informacije kličite šolsko pisarno, telefon 639 1230 ali 639 1231.

Slovenske družine Melbourne in okolice, porabite to lepo priliko, ki jo Avstralija nudi tudi vašim doraščajočim otrokom. Po lastni krivdi bomo izgubili še ta razred, če ne bo dovolj priglasičencev. Naj bi bilo vsakemu slovenskemu otroku med nami v ponos, da še govori jezik svojih staršev. Če ne zdaj, bo kasneje hvalen staršem, da so mu omogočili učenje slovenščine.

Z VSEH VETROV

KOŽNI RAK je zlasti v Avstraliji najbolj razširjena "domača žival", saj je naša dežela med vsemi na svetu najvišje na lestvici primerov kožnega raka. Vsako leto umre v Avstraliji za kožnim rakom 1000 ljudi in vsako leto je okrog 140.000 novih primerov obolenih, ki iščejo zdravniško pomoč in začno z zdravljenjem. Visoke številke, ki nas opominjajo, naj se ne izpostavljammo vročemu soncu preko mere.

Presenetilo pa je dr. Lin Fritschi na Avstralski narodni univerzi, ko so njene raziskave ugotovile, da ima koža 90% štirinajstletnih avstralskih mladostnikov že okvaro, ki je lahko že tudi predznak kožnega raka. Tudi ta odstotek je visoko nad isto kožno okvaro pri mladostnikih drugih dežel po svetu. Na Škotskem je na primer ista raziskava odkrila okvaro kože le na 20% mladostnikov. Pa še to je dvignilo alarm in poostrena navodila varstva pred sončnimi žarki.

GRŠKI MENIHI na gori Atos so izdali poziv, ki se glasi: "Turisti, ne prihajajte na goro Athos!" V prvi polovici tega leta so imeli že nad 30.000 obiskov, sedva samih moških, ker ženskam je obisk gore prepovedan. Samostansko življenje, molk in mir, vse je zaradi obiskov trpelo. In ko je zaradi obiskov grška vlada hotela menihom naložiti celo turistični davek, je bilo za menihe preveč. Tako so od 10. avgusta letos dalje vsi obiski ustavljeni. Menihi imajo raje svojo samoto in mir – brez darov, pa tudi brez državnih davkov.

V **ILOKU** v Slavoniji so v oktobru postavili temeljni kamen za pravoslavno cerkev. Prej so tu v večini bivali Hrvati. V lanskem oktobru pa so kraj zasedli Srbi in vsi Hrvatje so se morali izseliti. Tam je šlo za prve pojave etničnega čiščenja, ki je prišel tako kruto do izraza kasneje v Bosni in Hercegovini.

Srbska pravoslavna Cerkev ima danes pet metropolij, od teh dve v ZDA in 29 škofij. Za svoj duhovniški naraščaj imajo štiri bogoslovna središča. Pripravnikov je nekaj pod petsto. Pred izbruhom sedanje vojne je bilo na ozemlju Jugoslavije 3368 pravoslavnih cerkva in kapel, 2404 župnije, 1598 duhovnikov in 153 samostanov, moških in ženskih. Do nedavnega je izhajalo 15 cerkvenih časopisov.

WILLY BRANDT je umrl v starosti 78 let. Pokojni politik social-demokratske stranke je bil eden izmed velikih povojnih nemških kanclerjev. Znan je bil po

svoji politiki do vzhodnih držav Evrope (Ostpolitik). Med drugim je v sedemdesetih letih obiskal Poljsko in v Varšavi pokleknil v imenu nemške države pred spomenikom žrtvam nacizma. Za svoja mirovna prizadevanja je Brandt prejel tudi Nobelovo nagrado za mir.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je ob 500-letnici evangelizacije novoodkrite ameriške celine obiskal San Domingo, kjer je Krištof Kolumb stopil na ameriška tla. "Prihajam predvsem oznanjat Kristusa, prvega in največjega evangelizatorja," je dejal papež. V San Domingo so se ob priliki papeževega obiska zbrali škofje Latinske Amerike na 4. konferenco. San Domingo meri 48.442 kvadratna kilometra in šteje približno sedem milijonov prebivalcev, ki so skoraj vsi katoličani. Cerkev ima deset škofij, župnijskih središč pa je 1543. Vseh duhovnikov, škofijskih in redovnih, je 608 ter 117 stalnih diakonov, v pomoč pri dušnopastirskem delu pa je še 1352 redovnic. V zadnjih letih se je močno povečalo število duhovniških kandidatov: v malih semeniščih od 196 na 331, v bogoslovju pa od 183 na 385.

Četudi Krištof Kolumb ni imel slabih namenov, je španska in portugalska politika v novoodkritih deželah napravila mnogo zla. Začeli so preganjati domačine, da so se polastili njih zlata, in zagrešili pravi rodomor Indijancev. Uvedli so tudi suženjstvo ter vozili črnce iz Afrike, da so jim obdelovali plantaže. In te razmere preteklosti se odražajo tu še danes. Nekdanji bogatini so ostali bogatini, reveži pa so še vedno reveži. Socialna pravičnost je več ali manj le v besedi, čeprav se zlasti pokoncilska Cerkev trudi ublažiti razmere.

KOLOSEJ, izredno zgodovinsko znamenitost starega Rima, bodo začeli obnavljati. Delo bo nadzorovala posebna mednarodna komisija strokovnjakov. Vse obnovljene dele bodo zavarovali s posebno mrežo. Stroške za obnovo bo krila hranilnica Banco di Roma. Predvidevajo, da bodo stroški znesli na 40 milijard lir.

KOMUNIZEM je zrušen, komunisti pa so ostali in v vseh bivših komunističnih deželah, vključno v naši Sloveniji, skušajo obdržati svoja mesta. Po eni strani je to razumljivo – kdo se rad umakne s svojega stolčka? Demokrati tudi nimajo kadra, saj so pod rdečim režimom bili iz politike izključeni. Vzelo bo celo generacijo, da bo demokracija začela prav delovati.

Na predsedniških volitvah v Romuniji je zmagal sedanji predsednik Ion Iliescu. Tudi ta izhaja še iz stare komunistične nomenklature, četudi je v prvi dobi po padcu Ceausecuja vodil navidez demokratično politiko, ki pa je bila za takratne razmere velik skok k izboljšanju.

ZDRUŽENI NARODI hočejo napraviti raziskavo vojnih zločinov v spopadih na ozemlju nekdanje Jugoslavije. Generalni tajnik Butros Gali je imenoval pet članov posebne komisije, ki bo raziskavo izvedla. V komisiji so nizozemski, egiptovski, kanadski, senegalski in norveški predstavniki. Naloga komisije, ki bo imela sedež v Ženevi v Švici, bo zbiranje in preučevanje informacij o kršitvah človekovih pravic in sklepev ženevske konference o nekdanji Jugoslaviji.

JUŽNOAZIJSKA zveza proti otroškemu delu je nedavno protestirala proti izkoriščanju otrok po indijskih tovarnah preprog. Računajo, da je teh otrok več kot 300.000, ki so pravi sužnji. Delajo le za hrano in z njimi na splošno ravnajo zelo slabo. Zvezi proti otroškemu delu je uspelo rešiti 62 izkoriščanih otrok v starosti od šest do štirinajst let. Ista Zveza je pozvala industrijsko razvite države, naj iz protesta ne kupujejo indijskih preprog.

EVROPSKIM katoličanom ni vseeno, kaj se dogaja celo v Evropi, ki ne ve kam s številnimi begunci. V Švici so pričeli posebno akcijo z imenom "Prijaznost do tujcev". S posebnimi plakati, ki jih bodo menjavali vsaka dva meseca, hočejo ljudi opozoriti na stisko beguncev in na njihove prošnje za zatočišče. Plakati bodo viseli po cerkvah, trgovinah in drugih javnih mestih. Prvi plakat bo v kratkem zunaj. In njegova vsebina? Vabil bo k pomoči beguncem iz Kosova . . .

DR. JULIJ SAVELLI je naš argentinski rojak, ki je dolga leta plodno oblikoval kulturno življenje naših tamkajšnjih rojakov. Več kot štirideset let je vodil slovenski pevski zbor Gallus v Buenos Airesu. Poleg dela pri zboru je deloval v osrednjem Društvu Slovencev, poučeval v Slovenskem srednješolskem tečaju, bil član načelstva SLS, dolgo let pa tudi gonilna sila kot predsednik Slovenskega doma v Castelarju. Letos je praznoval visoki življenjski jubilej – osemdesetletnico. Dobil pa je tudi priznanje slovenske Cerkve – odličje sv. Cirila in Metoda. Podelil mu ga je na predlog nadškofijske Komisije za cerkveno glasbo ljubljanski naškof dr. Alojzij Šuštar. K zasluženemu odlikovanju tudi čestitke rojakov Avstralije!

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

ŽE TRIDESET LET mineva 11. oktobra od začetka drugega vatikanskega cerkvenega zbora. Na prvem zasedanju se je zbralo 2540 škofov iz vsega sveta, med njimi tudi ljubljanski škof Anton Vovk in mariborski škof Maksimilijan Držečnik. S koncilom, ki ga je svet sprejel z navdušenjem, se je obrnila nova stran v zgodovini katoliške Cerkve. Tako po minulih tridesetih letih lahko zahvalimo Boga za koncil, obenem pa priznamo, da še nismo uresničili vseh koncilskih smernic. Tako naj bi bila obletnica začetka koncila obenem tudi obveza nam vsem za njegovo nadaljnje uresničevanje.

SLOVENSKO KULTURNO SREDIŠČE hočejo zgraditi ameriški Slovenci in o tem so Misli že pisale. Ustanova naj bi združila narodno dediščino na vseh poljih, da se ne izgubi. "Družabne kapacitete bodo postale razpoložljive; ljubitelji leposlovja, folklore, drame in komedije, ter naši prosvetni delavci in zaslужniki bodo prišli na svoj račun, v naše skupno zadovoljenje. Informacije bodo vselej pri roki . . ." berem v Ameriški domovini.

Slovenski frančiškani so dali na ameriških Brezjah v Lemontu pri Chicagu za ta podvig del svojega zemljišča, odbor pa nabira darove. Doslej so zbrali za temelje in nekaj golih zidov. Vendar so nabiranci polni navdušenja in dobre volje. Podpira jih zavest, da delajo "za slovensko potomstvo, ki naj ve za zibel staršev".

Tako središče bo res nekaj pomenilo. Zlasti zdaj ob samostojni Sloveniji, ki v mladi generaciji slovenskih izseljencev vzbujajo ponos in zanimanje odkod njih rod.

**Slovensko
Pismo**

THE SLOVENE LETTER

je nova informativna revija, ki jo izdaja
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA.
Se želite seznaniti z njeno vsebino?

Sporočite nam svojo željo in vam pošljemo zadnjo številko brezplačno na ogled. Potem pa sami odločite, ali se boste nanjo naročili.

SLOVENSKO PISMO je edina revija te vrste v Avstraliji. Prinaša obilo informacij o tekočih dogodkih v Sloveniji ter med Slovenci v Avstraliji in tudi drugih zanimivosti. Izhaja šestkrat na leto. Berite, ne bo vam žal!

Naročila pošljite na:

UPRAVA/ADMINISTRATION

Alfred Brežnik

P. O. Box 188

COOGEE, NSW, 2034, AUSTRALIA

Tel: (02) 519 3933 - Fax: (02) 550 1378

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI OTROCI! Danes naj GALERIJA MLADIH predstavi bralcem Kotička SILVIJO FERFOLJA, mlado doktorico medicine. V Melbournu je doraščala v družini primorskega očeta Viktorja in dolenske matere Angele r. Čampelj, pa seveda tudi v tukajšnji slovenski narodni družini. Naj mimogrede povem, da je bil njen oče Viktor pred skoraj štirimi desetletji prvi ministrant pri slovenskih mašah v Melbournu. Bilo je naravno, da ga je tudi poročil slovenski duhovnik, pa leta 1965, kmalu po rojstvu, krstil tudi Silvijo.

V šolo je začela v Lower Templestowe in nato obiskovala MacRobertson Girls High School v Albert Parku. Vsa leta je bila odlična študentka. Rada je tekmovala v govorništvu in dobila v teku let kar štiri nagrade "for General Excellence". Maturirala je leta 1983, seveda tudi v slovenščini, saj je obiskovala sobotni slovenski pouk na državni soli, kakor je bila prej tudi učenka Slomškove šole našega verskega središča. Vsa šolska leta je bila med mladino slovenskega misijona ter se udeleževala raznih aktivnosti. Danes ji gotovo ni žal za vse to, saj slovenski jezik kar dobro obvlada in ga kot zdravnica tudi marsikdaj uporablja.

Silvija se je po maturi vpisala na medicinsko fakulteto Monash univerze. V decembru 1990 je zaključila svoje študije s prejemom diplome "Bachelor of Medi-

SVOBODNO SONCE

SANJAM DEŽELO,
KI PRAVIČNI MIR POZNA,
DOLGA JE CESTA
PO KATERI PRIDEŠ TJA.
TA POT JE BREZ KONCA,
A VODI NAPREJ,
PREMNOGA ŽIVLJENJA
UGAŠAJO NA NJEJ.

SVOBODNO SONCE
NAJ SIJE SPET
NA TO DEŽELO
IN NA VES SVET,
SVOBODNA PESEM
ZA VSE LJUDI
TOPOV GRMENJE
NAJ PREGLASI!

/Prva kitica in odpev pesmi,
ki je zadonela kot finale
letošnjega Mladinskega koncerta/

cine and Bachelor of Surgery. Starša in sestra Veronika, pa tudi ostali sorodniki so bili upravičeno ponosni ob njenem življenjskem uspehu. Svoj zdravniški poklic je pričela v bolnišnici v Box Hillu, nato v Dandenongu, v Bairnsdale, pa spet v Box Hillu, zdaj pa je – vsaj za nekaj časa – v Geelongu, kjer prakticira v glavni bolnišnici in še vedno tudi študira.

Silvija, tudi smo vsi smo ponosni nate in smo veseli tvojih lepih uspehov. Ti pa bodi ponosna, da si slovenskega rodu in sta slovenska starša v teku študijskih let veliko žrtvovala zate. Silvija, Bog te živi!

Dragi striček! Jaz sem še majhen fantek, saj hodim šele v tretji razred. Živimo na deželi in nimamo slovenske družbe. Mama, ki mi pomaga pri tem pismu, komaj čaka Misli, da pogleda, če je v njih kakšno znano ime. Veš, ko bom zrastel, bom živalski doktor. Živali imam rad in se mi smilijo. Imamo psička Pazija in mucu Rjavko, jaz pa tudi ponija, ki mu je ime Šeki. Če nas boš kdaj obiskal, ga boš lahko jahal – če seveda nisi pretežak. – Pozdrave od mene in mame ti pošilja – Johnny Močnik, Apsley, Vic.

ČASTNI KONZUL REPUBLIKE SLOVENIJE,
g. ALFRED BREŽNIK, sporoča, da je odprl svoje pi-
sarniške prostore na naslovu:

21 Judge Street, Randwick, N.S.W.

Poštni naslov konzularne pisarne je:

P. O. Box 188, Coogee, N.S.W., 2034

Telefon (02) 314 5116 – Fax (02) 399 6246

Kolikor bo v njegovi moči, bo rad ustregel vsakemu
brez izjeme.

Obenem častni konzul Brežnik tudi sporoča roja-
kom v Viktoriji, da bo službeno obiskal Melbourne na
nedeljo 22. novembra. Strankam bo na razpolago na
treh krajih:

- v verskem središču v Kew po deseti maši,
od enajste ure do ene ure popoldne;
- v prostorih društva Planica v Keysborough
od tretje do pete ure popoldne;
- v prostorih S.D.M. na elthamskem hribčku
od sedme do devete ure zvečer.

Tako bo dovolj prilike za prvo srečanje, kakor tudi
za kakršno koli potrebo posameznikov, ki bi hoteli
preko konzulata zvezo s slovenskimi oblastmi v do-
movini.

MELBOURNE, VIC. — Letošnje poletje v Sloveniji
je kljub mišljenju, da še ni doma popolnoma varno,
privabilo veliko Slovencev iz Avstralije v rojstne kraje.
Kamor koli si se napotil v skoraj neznosni poletni vro-
čini, pa najsibodi v mestnih ulicah Ljubljane ali Mari-
bora, podeželskih prijetnih vasicah, krajih ob morju
ali planinah, prislečno je bilo srečanje z ljudmi, ki

Ti rojaki izpod
Južnega križa so
se zbrali v Šiški
ob zlatem redov-
nem jubileju pa-
tra urednika MI-
SLI (na sliki od le-
ve na desno): Ivo
Leber, Helena Le-
ber, sestra Moni-
ka in Francka An-
žin (bivši "Avstral-
ki"), Marija Brne,
Rozi Lončar, Ma-
rija Beljan. Ob pa-
tru sta njegovi se-
stri Anka in Toni.
Bnetov Tone pa
je bil za fotograf-
skim aparatom.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE:

skupno preživljajo vsakdanjost izven rodne domovine.
Kljub različnosti nas povezuje nit usode, realnost živ-
ljenja, katerega pozna samo človek, ki deli s teboj
vsakdanji kruh tujine. Niti krvna vez ne more nado-
knaditi tega doživljajočega sorodstva.

Ta občutek je prišel do izraza tudi ob večjih sreča-
njih, še posebno pa v čudoviti cerkvi sv. Frančiška v
Ljubljani (Šiška), mogočni zgradbi, ki ji je dal življe-
nje mojster arhitekture Jože Plečnik. Posebnost njego-
vih stvaritev je poleg Šiške jasnovidna marsikje v Ljub-
ljani in drugod.

Srečanje Slovencev iz Avstralije, ki so poleg doma-
činov in sorodnikov prisostvovali 50-letnici redovnih
zaobljub patra Bazilija Valentina OFM v tem poseb-
nem božjem hramu, je bilo res nekaj nepozabnega
Res lepo je bilo prisostvovati svečanosti trenutka in
skupno z nekdanjimi rojaki iz Avstralije ter sedanji-
mi sopotniki doživljati pomembnost tega trenutka
človeku, ki je večino teh petdesetih let delil z nami.

— Helena Leber

MT. MEE, QLD. — Pa spet nekaj iz Kraljičine de-
žele, sončnega Queenslanda, kjer nam lepi in topli
dnevi poživljajo našo slovensko družabnost.

Dne 27. junija je društvo Planinka priredilo družab-

ni večer ob proslavitvi prve obletnice samostojne Slovenije. Pred letom dni smo imeli na društvenem hribočku novinarje in TV-kamere, saj so bili dogodki v domovini tako pomembni za naš narod. Prav je, da to vsako leto ob obletnici dostojno proslavimo.

V soboto 11. julija pa smo imeli istotam družabni večer v pomoč beguncem v Sloveniji. Organizirali so ga Marjanca Kaplan ter njena sinova Robert in Tomaž. Marjanca je bila mnenja, da ob takem številu trepečih beguncev v Sloveniji človek ne more mimo, ne da bi se aktivno zavzel za pomoč. Vsi, ki imajo količkaj čuta do brezdomskih beguncev, so se radi odzvali in pomagali. Gospodinje so napekle polne mize dobrot. Dvorana je bila nabito polna, prišlo je tudi precej Hrvatov, Bosancev in Hercegovcev. Posebnost večera je bila tudi velika prisotnost mladine, zlasti hrvaške. Čeprav tu rojeni, so vsi močno povezani z domovino svojih staršev. Skupna vsota nabranega denarja iz zabave in nabirke med rojaki je okrog 3.000 dolarjev ter je bila odposlana v Ljubljano. Tukajšnja hrvaška radijska oddaja je preko zračnih valov poslala Slovencem zahvalo s slovensko pesmijo "Našel sem prijatelja". Naj še dodam, da je mladi Tomaž Kaplan zaprosil letos za štipendijo študiranja v Sloveniji, pri čemer ga je naše društvo radevolje podprlo s priporočilom, ki ga fant vsekakor tudi zasluži.

Po kar dveh občnih zborih, pri "Planinki" in pri Narodnem odboru, smo bili nagrajeni z obiskom prof. Lojzeta Peterleta. Med nas je prišel v nedeljo 13. septembra. Priredili smo mu sprejem v dvorani društva "Planinka", kjer sta ga pozdravila predsednica SAD

Melbournskim rojakom je na uslugo

**ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT**

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

SI ŽE PORAVNAL NAROČNINO ???

"Planinka" Anica Cuderman in predsednik SNS Jože Vah. V visokem gostu smo hitro spoznali zelo izobraženega in sposobnega voditelja, kar dokazuje njegovo delo pri zgodovinskem dogodku osamosvojitve Slovenije. Spoznali pa smo v njem tudi našega rojaka, človeka, ki čuti in razume želje in potrebe Slovencev v domovini in po svetu. Prof. Peterle nam je predstavil stanje slovenskega parlamenta, kjer žal še vedno manjšina diktira večini in lahko blokira vse, kar jim ni po volji. A kljub temu je prof. Peterle poln optimizma. Dal nam je upanje, da je naša rodna domovina kljub polstoletni dobi krivic in zmotenoumja še zmožna najti pravo pot demokracije, ki jo nudi Krščansko - demokratska stranka. Hvaležni smo mu za njegovo prizadevanje, da bomo tudi Slovenci po svetu, tudi mi v Avstraliji, imeli možnost voliti.

Na srečanju v dvorani je imel vsakdo priliko za kratek razgovor z visokim gostom in vsakdo je dobil na vsako vprašanje prijazen odgovor. Ni se bilo treba bati podobne polomije, kot je bila v Canberri ob obisku slovenskega zunanega ministra, saj je vse potekalo v prijateljskem vzdušju. Menim, da je prava demokracija že sama po sebi družabna in krščanska lastnost, saj spoštuje svojega bližnjega in vsa dobronamerna mišljenja.

Ker smo imeli prof. Peterleta med nami samo en dan, mu ni bilo mogoče razkazati več naravnih lepot in zanimivosti teh krajev. Ogedali pa smo si Rain forest, severni predel Sunshine Coast, Mt. Mee ter obalo Gold Coast. V Brisbanu pa si je naš gost v mestni hiši ogedal All Nations Arts and Crafts - razstavo ročnih del različnih narodov, kjer smo vsako leto zastopani tudi Slovenci. Podobnikova Marica razkazuje obiskovalcem znamenite idrijske čipke, razna ročna dela in

ZAHVALA - Zapustil nas je dragi mož, tata, nono in stari nono IVAN GERBEC, ki je dolga leta s svojo družino živel v St. Albansu (Melbourne) v Viktoriji. Ob njegovi smrti čutimo dolžnost, da se iskreno zahvalimo vsem, ki ste nam kakor koli stali ob strani z izrazi tolažbe, se udeležili molitev na predvečer pogreba, nato pogrebne maše in pokopa. Posebna zahvala tudi p. Niku in pevskeemu zboru kluba Jadran. Njim in vsem ostalim udeležencem Bog povrni za molitve, kakor tudi vsem, ki so se pokojnika spomnili s cvetjem, ali pa darovali namesto cvetja v spomin pokojnega Ivana za Dom m. Romane.

Naj dobri Bog vsem poplača z nebeškimi darovi, mi pa se bomo pokojnika spominjali v svojih molitvah. Naj počiva v miru božjem!

Hvaležna žena Cvetka
ter hčere Marta, Danica in Zvonka
s svojimi družinami

Slovenijo v slikah. Prof. Peterletu smo hvaležni za obisk, ki nam je oživel in utrdil vezi z našo rodno domovino. – Tople pozdrave pošilja Mirko Cuderman.

MULGRAVE, Vic. – V imenu naše družine bi se rada preko "Misli" zahvalila vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam kakor koli pomagali in nudili tolažbo ob težki izgubi dragega moža in dobrega očeta STOJANA MOŽETA. Posebna zahvala patru Niku in Mons. Toomeyu, našemu dolgoletnemu prijatelju, ki se je udeležil pogrebne maše in sodeloval pri pogrebnih obredih.

Iskrena zahvala vsem udeležencem molitve rožnega venca, pogrebne maše in spremljave dragega pokojnika k večnemu počitku. Enako vsem, ki ste darovali cvetje, ali pa poklonili dar v isti namen Domu počitka m. Romane. – Še enkrat: iskrena hvala vsem!

Žaluojača žena Vera Može,
sin Oskar z ženo Loredano ter sin Kevin

REŠITEV Križanke zadnje številke:

Vodoravno: 1. Stol; 5. Rado; 9. srp; 12. točen; 14. Kočvar; 16. pisano; 18. klasi; 20. Tisa; 21. Haiti; 22. smo; 24. Ibar; 26. jeza; 28. ia; 29. Opatija; 31. ep; 32. Prus; 34. vaba; 35. sme; 36. Istra; 38. Anka; 40. obira; 41. arkadi; 43. dohodek; 45. očimi; 47. ara; 48. isto; 49. Amen. – Navpično: 1. st.; 2. top; 3. oči; 4. lesi; 6. ako; 7. do; 8. očka; 9. svate; 10. razizem; 11. pri; 13. nasip; 15. Elija; 17. nabava; 19. osip; 21. hribar; 23. Maribor; 25. ata; 27. apel; 29. ostro; 30. Janko; 33. usiha; 35. sadim; 37. radi; 39. kača; 40. oda; 41. akt; 42. ime; 44. ES; 46. in.

Rešitev so poslali: Lidija Čusin, Milan Prešeren, Jože Grilj, Vinko Butala, Anica Oman, Ivanka in Franci Žabkar, Lotka Rafolt, Ivanka Študent, Tereza Kaiser, Jože Štrifof.

Žreb pa je izbral – Ivanka in Francita Žabkar. (Kakor nalašč, saj Ivanka za reševanje naših križank nima dosti prilike, ker so največkrat njene. Čestitke, Ivanka, in kmalu spet kaj pošlji, da mi ne bo treba križank krasti po drugih časopisih! - Op. ur.)

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC
Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena
stanovanja, kopalni bazen, sončna terasa, pralnica,
TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .
Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.
Vprašajte za ostale informacije!
2965–2967 Gold Coast Highway
(ali pa P. O. Box 691)
SURFERS PARADISE, QLD. 4217
Telefon: (075) 398 759

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje živi EMIL VINČEC, rojen 9. aprila 1939 v Frostenwaldu pri Leipzigu v Nemčiji. Njegovo zadnje znano bivanje v Avstraliji je bilo na 12 John Street, Mt. Lawley, Perth, WA. Zadnjikrat se je javil domov leta 1979. Pogrešanega išče 81-letna mama Barbara in sestra Vera v Sloveniji. Zaposili sta Walterja Šuberja, ki je bil doma na obisku, če bi kaj poizvedel o njem. Kakršno koli novico javite na uredništvo MISLI, ali pa Šuberjevimi, telefon (02) 602 9376.

. . . kje v Avstraliji bi bil FRANC ŠUKLJE, rojen 1930 v Novem mestu. Živel je v Sydneyu. Po njem sprašuje sestra Marija Crček iz Novega mesta, ker se ze dolgo ni oglasil.

. . . kje je VILJEM SREČO (FORTUNA), ki je bil rojen 1926, doma v Dekanih, pa se ne oglašja več domačim. Njegov zadnji naslov je bil Mary Kathleen, Queensland. Po njem sprašuje rodna sestra, ki je redovna sestra sv. Frančiška Kristusa Kralja, Sr. Dolorosa v Trstu.

. . . kje živi JOŽE DUKA, po katerem sprašujeta Francka in Miha Pintarič iz Wangaratte, Victoria. Srečali so se leta 1963 v Melbournu.

Uredništvo MISLI bo hvaležno za sleherno pomoč pri iskanju teh oseb. Vsaka vest bo dobrodošla.

* * *

Na sporedu živinorejske razstave smo brali: "Ob desetih dopoldne sprejem častnih gostov. Ob enajstih: prihod krav. Popoldne: skupno kosilo."

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

PRODAJAM hišo in delavnico na lepem sončnem kraju na Dolenjskem (Novo mesto – škočjan), s krasnim razgledom. Dvonadstropna hiša, delno opremljena (ca. 125 kv.metrov), ima dva balkona in veliko teraso. Delavnica ima 70 kv.m., vrtna garaža pa 30 kv.m. Kombinirano centralno ogrevanje (plin, olje, premog), s posebnim kaminom. Vrtna površina je ca. 1700 kv.m. Idealna prilika za obrtnika. – Zainteresirani kličite po telefonu (02) 528 9381

**PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA
IZ REPUBLIKE SLOVENIJE**

+ *Kdo je bil prvi socialist? – Krištof Kolumb. Odjadrjal je na pot, pa ni vedel, kam gre; prispel je nekam, pa ni vedel, kje je; in vse to na tuje stroške.*

+ *Tudi Slovenci imamo svoj Černo-bil, kakor Rusi. Po naše se mu pravi Krško, po rusko pa Černo-bo . . .*

+ *Predsednik Kučan je govoril ob odkritju Slomškovega spomenika in ob odprtju razstave o Slomšku. Mene bi bolj zanimalo, kaj bi imel Slomšek povedati o Kučanu.*

+ *Nič se ne da pomagati: od prejšnjega sistema so ostali ljudje.*

+ *Bolj mi je všeč predkomunistični, kot pa mi je všeč pokomunistični čas.*

+ *Tudi komunisti se spreminjajo: še včeraj so govorili o lepši prihodnosti, danes pa vzdihujejo za lepšo preteklostjo.*

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

Rojakom Melbournu in okolice
se priporoča in je na uslugo

JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

I. Žabkar: BESEDNA UGANKA

1.						K	O	V	I	Z
2.						L	T	E	A	M
3.						S	I	M	P	O
4.						A	R	I	N	P
5.						Ž	E	R	A	M
6.						L	E	Ž	O	D
7.						A	V	O	Č	K
8.						A	L	O	R	Š
9.						T	U	K	A	S
10.						V	I	L	A	S

Deset skupin črk imaš, ki jih moraš prenesti – seveda v besedo razporejene – na levo stran kvadrata. Besede pomenijo: 1. melodični glasovi; 2. važna stvar v vsaki hiši; 3. sicer že zastarelo, pa vendar povezava na daljavo; 4. počitniško mesto ob slovenski morski obali; 5. ker smo že pri morju: gotovo vidiš ta predmet v kakem čolnu; 6. gozdni drevesni sad; 7. obrtnik, katerega obrt žal izumira; 8. z učenjem je v zvezi; 9. brez mleka tega ni dobiti; 10. vsekakor bolj čislan drevesni sad kot pod številko šest.

Če si sestavil pravilne besede, ti črke na "stopničkah" od spodaj navzgor povedo dve besedi, naročnikom zelo znani.

Rešitev pošljite čim prej po prejemu MISLI na naše uredništvo!

* * *

"Sedaj razumem, zakaj imajo Angleži tako radi čaj." – Zakaj? – "Pokusil sem njihovo kavo."

"Preiskave so pokazale, da imate vodo v kolenih, v žilah apno in še kamne v žolču." – "Gospod zdravnik, poglejte še, če imam kaj peska v mehurju, pa bom začel takoj zidati."

☎ 850 1836

**JENTON
FURNISHINGS**

Anthony Grl
20A Derreck Ave
Bulleen 3105

Izdelujemo kuhinjsko pohištvo po Vaši želji ter hišno in pisarniško pohištvo vseh vrst . . .

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.

ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.

CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.

UČIMO SE SLOVENSKO – 1. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Vreden božični dar mladim znancem.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjizica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

VSE POTI – V vezani besedi izražena razmišljanja je napisala Draga Gelt. Cena 15 dolarjev. Od vsake knjige en dolar za Dom počitka v Kew

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.–dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22.– dolarjev.

WHISPER – Angleško-slovenske poezije Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega tiska.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

GORIŠKE MOHORJEVKE 1992 so na razpolago. Za 40 dolarjev pet vrednih knjig: **KOLENDAR 1992**, **LJUDJE IN ZANKE** (N. Velikonja), **SIMON IZ RUTA** (J. Kragelj), **MOJA DOBA IN PODOBA** (A. Marušič) in 17. snopič **BIOGRAFSKEGA LEKSIKONA**. Veliko branja!

SLOVENSko-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:

ANGIE – CHARLES – or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
3 0 2 1 8

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

ENROL NOW FOR ECONOMICAL GROUP TRAVEL
TO SLOVENIJA IN 1993
PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE V SLOVENIJO V LETU 1993

Zelo dobre ekonomske prilike

za obisk lepe Slovenije

in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666